

Bahá'ínytt

Nyhetsmagasin for Bahá'í-samfunnet i Norge

Nr 1/177 'Azamat
Mai 2020

Reaksjon på en global krise

Side 24

Barn i
Zoom-andakt

Side 26

Tempel-
tjeneste

Side 30

Troen er
100 år i Norden

Innhold

Innholdsfortegnelse for utvalgte artikler

- 3
12
18
21
24
30
32
34
- Hva gjør koronakrisen med oss?
 - «Håp, tro og edelmot»
 - 195 kjerneaktiviteter med 1007 deltagere
 - Ungdomskonferanser på nett
 - Andaktstunder med barn fra mange steder
 - Bahá'í-troen feirer 100 år i Norden
 - Marithas tjenere ved morens bortgang
 - “Nyfødt” av isbading

Om Bahá'í Nytt

Bahá'í Nytt utgis av Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'íer i Norge
Redaktører: Helene Kragh Sendege og Thor Henning Lerstad
E-post: bahai-nytt@bahai.no / Tlf: 922 57 398
Persiske sider: Kayvan Hemmat
Korrektur: Gunn Anna Dyrstad
Trykkes på Møklegaards Trykkeri AS
Opplag: 720
Forsidefoto: Elnaz Zabihyan

Frist for stoff til neste nummer er 1. august.

Bidrag til innhold

For å få et variert og godt nyhetsmagasin oppfordrer vi våre lesere til å fortsette å sende inn stoff. Send inn en tekst (kort eller lang) og ikke minst bilder fra bahá'í-aktiviteter du er med på. Bildene bør være originale, slik at de har så god kvalitet og oppløsning som mulig. Oppgi også hvem som har tatt bildet. Når det gjelder teksten, så må den være på norsk og relevant for bahá'í-samfunnet. Vi forbeholder oss retten til å korte ned og redigere innslagene.

Kjærlig hilsen
Helene Kragh Sendege, redaktør

Hva gjør koronakrisen med oss?

– Det har gitt meg ny åndelig energi å være med på “Zoom-aktiviteter” i koronatiden. Det var utrolig trivelig å “ha folk inn i stua” hver dag.

Det sier Bjørg Trønnes fra Stor-Elvdal. Og for å male bildet litt større; alle som har vært sammen med Bjørg på zoom har hatt stor glede av hennes sprudlende, jordnære og kunnskapsrike deltagelse.

Korona-pandemien er en fryktelig krise for folk over hele verden, med ufattelige lidelser, død, økonomisk ruin og andre problemer. Men Bahá'í Nytt's åpne spørreunde forteller også om hvordan koronakrisen har ført noe godt med seg. Den har blant annet sprenget alle fysiske grenser. “Over natta” ble det en selvfølge å komme sammen, uansett bosted og bevegelsesevne.

Kanskje forløser koronakrisen en smittsom åndelig energi, åpner for nye spørsmål og svar, skaper ny bevissthet?

Bjørg som er alene bahá'í på mils avstand oppi Østerdalen, er en av dem som raskt lærte seg “Zoom” og andre online-verktøy for å koble seg til verden på en ny måte.

Bjørg har drevet som melkeprodusent siden 1985, med seter fra 1992, og noe egen foredling av melk fra 2018. Hun har noe skog, hogst hvert femte år. Ektemannen Leif jobber på saga på Koppang. – Kroppen min sa stopp for full melkeproduksjon med ni kuer da jeg fylte 60 år så nå har jeg fire, sier Bjørg.

– På grunn av viruset så har jeg også kunnet delta på Ruhi-studiesirkel på Zoom, 19-dagsfest og ridván-samling for Innlandet. Jeg slipper å skaffe avløser og reise bort. Det har gitt ▶

Vi har kortet ned på svar

Det ble stor respons på vår epost til alle om bidrag til Bahá'í Nytt. Derfor har vi også måttet korte litt ned på mange innlegg. Håper du tilgir oss, dvs. kjenner deg igjen i det du ville dele. I vår E-post skrev vi:

“Du kan dele erfaringer/tanker om for eksempel: Hvordan opplever du koronakrisen? Hva betyr den (åndelig, sosialt etc.) for Norge? For verden? Hva har du fått ut av å være med på online-aktiviteter (som andaktstunder, barneklasser, juniorklasser, studiesirkler, nittendagsfester, konferanser, møter)? Har du en tanke om noe som bør skje, gjøres, ordnes?”

▷ meg ny åndelig energi. Det var utrolig trivelig å “ha folk inn i stua” hver dag.

– Stor-Elvdal er en av 100 kommuner som ikke har noe korona-smitte. Vi har god avstand til naboene og frisk luft. Nå får jeg nevne bahá'í-troen hver dag når jeg skravler med naboene over gjerdet: at Bahá'u'lláh oppfordrer oss til å flytte ut av byene. Og at fremtidens samfunn blir bygget på selvfor-synte landsbyer, mat skal ikke fraktes jorda rundt. I 1989 var jeg på kurs på Landegg, Sveits, bygd på Paul Hanley's “The Fundamental Principle: Agriculture and the Promise of World Peace”, og lærte om gjenoppbygging av verden og hvor viktig landbruk er i bahá'í-troen. Heftet er oversatt til norsk, “Landbruk, et grunnleggende prinsipp.” 34 letteste sider, kr 50,- fås på Bahá'í Forlag. Anbefales! Samme forfatter har også gitt ut “The Spirit of Agriculture”, som er litt mer omfattende om den nye verdensorden. Bl.a sier 'Abdu'l-Bahá at arbeid er en menneskerett, maskinene tar det tunge og kjedelige arbeidet nå så vi trenger ikke jobbe så lange dager. Han antyder tre timers arbeidsdag og kortere arbeidsuke. Söt musikk i en bondes ører :-)!)

Inger-Johanne Sveen, Oslo:

– Tiden siden 12. mars har vært litt uvirkelig. En verdensomfattende pandemi viser oss på nytt hvor gjensidig avhengige vi er av hverandre og hvor kloke Bahá'u'lláhs visjoner om menneskehetens enhet var og fortsatt er. Mer enn før må vi venne oss til å leve med en viss grad av usikkerhet og samtidig ha tillit til at vi har en Gud som vil oss vel.

Med fire barnebarn og en tante på 98 år i sykkellavstand fra oss har de siste seks ukene blitt langt mindre sosiale enn vanlig. Det er totalt besøksforbud på sykehjemmet og advarsel mot at vi eldre skal

ha kontakt med barnebarn. Daglige snapper hjelper på kontakten. Det har blitt mange flere telefonsamtaler og sms'er enn før.

I mangel av fysiske møter er zoom-møter tross alt en erstatning og jeg har hatt glede av digitale andaktsmøter, 19-dagsfest og ridván-feiring, samt møte i festkomiteen. Har deltatt på Ruhi-bok 8 digitalt, samt norsk samtalegruppe for innvandrerkvinner i Røde Kors.

Opplever at digital kontakt er en god hjelp i en unntakstilstand og at det kan motivere oss til å bli flinkere til å bruke det etter krisen også. MEN digitale klemmer kan ikke erstatte de ordentlige.

Elin Anita Lund, Gjøvik

– Jeg er uføretrygdet, men jobber 20% som erfaringskonsulent i Sykehuset Innlandet. Har også verv i Mental Helse og Smiso.

“Jorden er kun ett land, og menneskeheten dets innbyggere”, var det første bahá'í-sitatet jeg hørte, og som etter hvert gjorde at jeg ble bahá'í, 19 år gammel. Under denne pågående pandemien føler jeg at mennesker har fått en større bevissthet om nettopp dette, at verden kun er ett land og en liten del av naturens finstemte økosystem. Og også en større bevissthet om at vi må stå sammen som ett folk, for å få en bedre, mer rettferdig og friskere verden. Ett folk, ett land, men allikevel unike og fargerike. Jeg føler faktisk at pandemien har gjort mennesker mer åpne for åndelige verdier og at det er lettere å snakke og reflektere med mennesker om bahá'í-troens verdier.

Det er litt ensomme dager, men jeg gleder meg desto mer over de små ting. Fuglesang og vårbloster, digitale andaktsmøter og 19-dagsfester gir meg glede, påfyll og sinnsro.

Herdis Dyvik, Florø:

– Jeg opplever pandemien som en nødvendig krise, sendt fra høyere hold til menneskeheten. Jeg ser at krisen var/er nødvendig og at den oppfyller profetiene i troen – om enhetstanken og at hele jorden er kun én familie. Krisen har

knyttet hele verden sammen, og jeg tror den har fått flere til å tenke på Gud og meningen med livet. Jeg har vært imponert over den fastheten våre politikere, statsminister og helseminister spesielt, har vist oss, og som har gjort at nordmenn har fulgt opp på en like imponerende måte. Krisen har tydeligvis ført til at mange har gjenopptatt kommunikasjon med familie og kjente som de ikke har hatt kontakt med på lenge – og på den måten fått gjenopprettet kontakt. Det har vært bra!

Mange har nok også fått større kontakt med seg sjøl og egne prioriteringer i livet, og mange har fått gjort nyttig arbeid som har vært utsatt lenge. Sjøl har jeg fått større ro til skrivingen – nå til boka om Mona som jeg holder på med. Savner endel av det sosiale livet med andre, f.eks. kafestunder. Merker at jeg i større grad ser hva jeg har å være takknemlig for, – ikke minst at jeg har sluppet å være alene under krisen. Det har vært veldig givende å delta på online studiesirkel på Zoom i bok 9-1 med Mateen fra Stavanger, og snart skal jeg være med på 10.1, som ledes av Esther i Bergen. Bønnestunden søndag morgen var fin å være med på. Ser frem til flere bønne-/sangstunder på Zoom! Kanskje også litt mer musikk på disse?

Shervin Ashrafi, Bergen:

omspennende pandemi.

Britt Strandlie Thoresen, Oslo:

– Vi er spesielt heldige i Norge hvor vi har en regjering og et Storting som har håndtert det hele meget grundig, fornuftig, informasjonsrikt og satt helsen først.

Hvis vi løfter blikket utover vårt eget land, kan vi se at pandemien har både gitt muligheter og utfordringer. Mulighetene til erkjennelse av at “Jorden er kun ett land og menneskeheten

dens innbyggere” og behovet for samarbeide. Utfordringene ved at enkelte land blir mer selvopptatt, mer proteksjonistisk. Gis vi nå muligheten til å ta et skritt på veien til læring om hvordan alt henger sammen? Hvordan vi må forholde oss også utover oss selv? Dit gir troen oss klar veiledning om at tiden definitivt er der og faktisk gir oss retningslinjer og rammer for hva som må til? Og at vi i bunnen er åndsmennesker og at den dimensjonen må med?

Personlig har det gått greit, vi har bestilt mat via Meny for hjemkjøring, hatt marka rett rundt hjørnet og kan få påfyll både for kropp, sjel og ånd der. I tillegg holder jo Lasse og jeg våre faste bønnestunder morgen og kveld, reflekterer over budskap og har det ikke langt fra vanlig.

Møtemessig har det også gått rimelig bra med zoom-mulighetene og både 19-dagsfester, rådsmøter, årsmøte med valg og fordypninger har funnet sted slik. Det samme med mitt verv som leder av Samarbeidsrådet for tros- og livssynssamfunn.

Vår oppgave som trossamfunn må vel også være å informere grundig om den spesielle situasjonen vi er i rent praktisk, hvor man kan finne informasjon på hvilke språk, de daglige pressekonferansene som gir viktige beskjeder etc. Omsorgen for enkelt-bahá'ier med tanke på koordinering av mulig innkjøp etc. dvs. er en ren diakonal omtanke som lokale samfunn kan forholde seg til og få ideer fra, slik Det Universelle Rettferdighets Husets sitt brev ved naw rúz- og ridván-budskapet setter slike verdier i fokus.

Men jeg savner mer personlig kontakt, gode klemmer fra andre enn Lasse. ▷

▷ Annette Maincon, naturterapeut, Trondheim:

I dagens krise har jeg igjen reflektert mye over min egen rolle (og individets rolle generelt) i verdenssamfunnet. Det følgende sitat fra De skjulte ord har vært spesielt viktig for meg: "Høyet av alt elsker Jeg rettferdighet; vend deg ikke bort fra den hvis du søker Meg, og forsøm den ikke, så Jeg kan ha tillit til deg..."

Smertelige kriser i mitt eget liv har stadig bidratt til min egen åndelige utvikling og min tillit til Gud. Og jeg tror det vi opplever nå vil kunne bidra til en dyp og varig forvandling av verdens samfunn.

Jeg har vært med på Ruhi-bok 9, enhet 1 og har nettopp startet enhet 2. Det har vært en gledelig og oppløftende støtte!

Jeg synes tiden er både krevende pga. usikkerheten og voksende tyranni på verdensbasis og jeg er ekstra glad for bahá'í-troen som fokuserer på de større åndelige sammenhengene og alle mulighetene som vi har til å bidra til en ny verdenssivilisasjon.

Shahin Hemat, Neskollen:

– Jeg har lært mye om takknemlighet og tvillingssøylene "krise og seier" i den unike tiden som har passert (og fortsatt

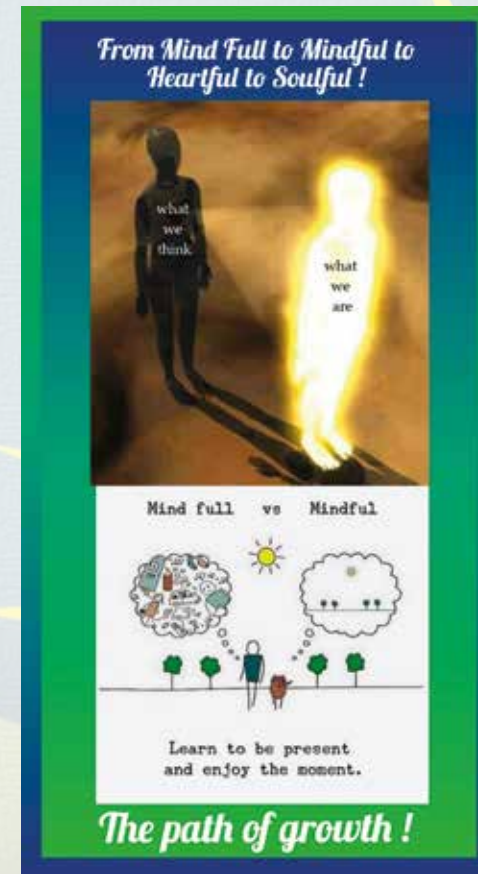
ligger foran oss). Takknemlighet pga.: 1. familien er fortsatt frisk, og 2. om hvor utrolig bevissthet er, og hvilken sinnsyk skapning mennesket er når man tenker på hvor utrolig det virkelig er at vi kan, i denne eksistensen reflektere, meditere og fundere over, "hvorfor i all verden får nettopp jeg være blant dem som lever i denne tiden? Tiden til bahá'í-æraen?! Hva betyr det for meg?!". Altså at jeg i det hele tatt har fått være av de "få" i verden som har fått denne GAVEN at jeg kan reflektere og be om svar fra denne uforlignelige essens av sannhet. Og takknemligheten, blir til et MISSION og følelse av plikt tar form, for når man kjenner det i sitt hjerte, vil man virkelig INTET ANNEN enn å dele dette glade budskap med verden. ... så ... ellers; bruker jeg tiden på å skrive sanger, jobbe for mine klienter, jobbe med min indre verden, mange fantastiske ruhi online studiesirkler, mye tid med de kjæreste i mitt liv og mer som kunne blitt nevnt. Det har vært fantastisk for meg å ha så mye av Guds Ord hver eneste dag; og spesielt da Ruhi-bøkene, der jeg føler hvordan jeg har fått en del nye verktøy i verktøykassa som jeg ikke kan vente med å teste i praksis for å lære deres dypere visdom.

Det ser ut som om folk gjør det de kan, og det syns jeg er fantastisk – og det har bragt meg mye læring!! Jeg gleder meg til vi skal alle ut og spre fruktene av denne læringen med våre kjære brødre og søstre. Håper Gud hjelper oss til å komme sterkere under og igjennom denne spesielle tiden.

Hans-Olav Håkonsen, Eidsfoss:

– Jeg har det helt topp, masse tid til å gå innover! Samt å delta på studiesirkel bok 4 og bok 9.1.

Sender et bilde av det jeg har fokus på i stedet for bilde av meg sjøl!

Gunnar Jonsson, Sandefjord

– I disse koronatider er det nye åpninger til å nå frem til mennesker som ellers ikke er mottagelige for tanker om sammenhengen mellom den materielle verden og den åndelige verden. Vi har til og med fått innpass i lokalavisen, Sandefjords Blad, med to leserbrev med tanker rundt betydningen for menneskeheten av dette viruset. Dessuten etablerte Sandefjord kommune i fjor sommer en egen innbyggerapp der alle kommunens foreninger kan legge ut informasjon. Den har vi nå tatt i bruk med ukentlige oppdateringer med nye artikler. I mars hadde vi 35 personer i Sandefjord som abonnerte på info fra vårt samfunn. Vi har blant annet hatt en link til utstillingen på Hovtun Kulturhus i Hurum der en av vårt samfunns kunstnere har bidratt med bilder.

Det hadde vært fint med tips om bahá'í-relaterte ting i Norge som ligger åpent tilgjengelig på internett, som vi kan informere om på vår kommuneapp. Da kunne vi gi et sterkere inntrykk av at bahá'í-troen ikke bare en tro som eksisterer i utlandet.

Sandefjord Bahá'í-samfunn har nå bønnemøte som videomøte på søndagskveldene. Annenhver søndag sammen med bahá'ier i Tønsberg.

Griet Julianus, Hurdal:

– Jeg kom hjem fra India siste dag før det stengte for utreise.

Tenker mye på vennene i India som ikke har noen jobb og ikke kan komme seg hjem.

Vi har det bra her i Norge, men jeg synes det er litt vel mye skremelspropaganda.

Det rammer eldre og syke. Hvorfor kan ikke de friske holde samfunnet oppe? Jeg synes Sverige har valgt bedre.

Det er klart vi ikke vil miste noen, men dette går utover mange som sliter fra før, vanskelig fungerende barn, de som lever med vold i hjemmet, alle som går konkurs og alle som mister jobbene sine.

Jeg håper Gud har en mening med dette og godene som er igjen blir fordelt rettferdig.

Jeg synes det er fint for meg med digitale møter. Jeg har ikke råd til å kjøre så mange ganger til byen, så nå har jeg mulighet til å være med på flere. ▷

▷ Elham og Riaz Rafat, Haifa:

– Elham og jeg har det bare bra og trives med “hjemmekontor”, selv om at det er ganske travelt for tiden, bl.a. fordi jeg nylig byttet tjenesteområde, fra avdeling for informasjonstjenester (etter 8 ½ års tjeneste der) til Personalavdelingen. Liker godt denne tjenesten, for det gir meg anledning til å ha samtaler med bahá'ier over hele verden, høre om deres liv og aktiviteter, oppnåelser, sorger og gleder.

Dorna Misaghian, Oslo:

– Jeg måtte begynne på jobb fra 2. mars, men hadde motstand på det. Som en fersk mor ønsket jeg å være sammen med barnet. I de siste ukene i februar tenkte jeg på om det kunne skje et mirakel slik at jeg kan både tjene penger og være med barnet mitt og snakket med Bahá'u'lláh om han kan være snill mot en mor.

Mars kom, og jeg måtte tilbake til jobb. Første og andre uke var svært vanskelig siden Nikan stoppet å spise og nektet å være sammen med Mehdi, men vi hadde ikke annet valg. Med koronakrisen åpnet det seg imidlertid en ny

mulighet. Jeg spurte sjefen min om jeg kunne få lov å dra på jobb fra kl. 2 om natten til 6–7 og resten ha hjemmekontor. Jeg fikk lov til slutt.

Onsdag den 11. da jeg kom tilbake hjem fra jobb kl. 6:30 og ammet Nikan, ble øyene helt våte og jeg takket Bahá'u'lláh for at jeg får både jobbe og være sammen med Nikan.

Det Universelle Rettferdighetens Hus forsikrer i sine brev at det er noe klokt ved koronakrisen. Min forståelse er at det er kun ett år til slutten av planen og mye bør skje. Verden har sovet, men nå er den våken og mer opptatt av åndelige verdier og bønn siden ingenting kan være til hjelp mer mot denne vanskelige sykdommen.

Vibeke Søre Horsberg, Lillehammer:

Jeg er musiker av yrke. Siden jeg kom rett fra Haifa før både Norge og Israel begrenset reisevirksomheten pga. koronapandemien, har jeg levd på en helt spesiell energi og inspirasjon som bl.a. har medført enorm musikalsk kreativitet. Jeg lager musikk til De Skjulte Ord og utvalgte bønner, noe jeg ikke har hatt slik fokus på noensinne, ved siden av å øve på store fiolinkonsserter. Jeg tok 9.1 på zoom, men er mest fortrolig med å ikke være så mye foran skjerm. Likevel skal jeg ta Ruhi-bok 3 om barn da jeg har fått særlig interesse for barn. Jeg har også fått spesielt fokus på åpenhet og fokus rundt tema homofili og skal invitere til fordykning på zoom om dette. Det er tydelig behov for et kunnskapsløft innen dette tema. Ellers har jeg vært så heldig å få med meg magiske

skiturer i fjellene rundt her og arrangerer andaktsturer med nogo attåt jevnlig.

Jan-Henrik Wik, Lillehammer/Skjåk:

– For meg ser det ut som om mange mennesker opplever redsel og forvirring. Jeg opplever ro, ånd og glede ved å være bahá'í.

Jeg har glede av bønn, er nærmest i en andaktsfull tilstand hvor det er naturlig å be for verden, undervisning og lindring av lidelsene som følger pandemien overalt. Jeg ber for vennene mine.

Jeg er på Zoom bl.a. og er med i studiesirkler bok 9.1, 9.2 og 9.3 og møter flere av vennene mine i Lillehammer i bok 1.

Hyggelig å se bahá'ier på virtuelle nittendagsfester!

Tone Gilje, Fåvang (vestsiden av Lågen/Losna i Gudbrandsdalen), kropps- og psykoterapeut:

– Denne tiden har vært kjærkommen for meg. Mitt arbeide har vært stengt ned fra 12. mars og det har gjort at jeg kan bli stille, la alt få lov til å utfolde seg dag for dag. Jeg hadde ikke frivillig gjort det jeg gjør nå. Som mange andre trenger jeg påtrykk utenfra. Og gjettt om vi alle fikk påtrykk og påminnelser i denne tiden.

Det har vært, og er, mange refleksjoner som foregår og som jeg har fått tid til å forfølge på mange plan. Som: Hva trengs for å gjøre en forandring, en virkelig forandring både i meg selv personlig og som bahá'í, samfunnet jeg lever i og i verden. Og ikke gjenta min måte å reagere på i nye situasjoner. Jeg leste en bok jeg stadig kommer tilbake til (The Watchman's Rattle) og forfatteren snakker om at vi har en

barriere (i hjernen) hun kaller “cognitive threshold”. Den gjør at vi ikke kommer videre, men gjentar oss selv. Så hvordan klare å se/komme forbi denne barrieren, utvikle kapasiteten som vi har på lager, få nye erfaringer som kan forandre oss på noe vi ikke helt vet hva er, hvordan se/høre/føle det vi ennå ikke vet! Som bahá'ier har vi en fordel fordi vi vet om at det kommer utfordringer og prøvelser, vi vet at det kommer noe bra utav det. Vi har til og med veiledning å ty til.

Så i stillheten som har oppstått i verden føler jeg at jeg har fått en anledning til å fordype meg i mye av det jeg lurer på. Jeg har vært i kontakt med venner og kollegaer nære og rundt om i verden, delt, diskutert og erfart, og deltatt på studiesirkel i en Ruhibok.

Jeg har vært så nær jorden og min kropp, bevegde den på nye måter. Jeg har prøvd å se meg selv litt utenfra og oppdage hvordan jeg gjentar mine mønster, hvilke som er lønnsomme å holde på og hvilke som er gamle og utdaterte.

Jeg har sett på særlig en som jeg vil dele med dere, det er når jeg hører hva “alle andre gjør” så har jeg sett på hvor “lite jeg gjør” i det formatet som synes her i verden, det som kantes og evalueres i vår vanlige måte å gjøre det på.

Vi kan ikke se/telle de som sitter og ber, de som legger øret til jorden og lytter til hennes hjerteslag, de som åpner sitt hjerte/kropp i resonans med naturen og de krefter som finnes der, de som beholder roen og øker dens styrke i en angstfull verden. Selv om jeg vet det med intellektet så må jeg øve meg på å fordype forståelsen av at de usynlige ting teller, at det kan være sant selv om vi ikke kan se, høre eller ta på det, at det er greit at jeg ikke “gjør så mye”. For hvordan kan det nye forme seg om vi lar vær å åpne opp for det uformede. ▷

- ▷ Ja du skjønner jeg har tusen andre spørsmål som lurer rundt og driver med meg, og dialogen fortsetter i mitt indre landskap.

Faezeh Seddigh, Oslo:

– Jeg fikk en overraskende telefon midt i koronatiden fra en venn som jeg ikke hadde hørt fra på mange år. Jeg hadde trodd at han hadde funnet lykken der han hadde kjøpt seg leilighet, borte fra Norge. Han fortalte at han ikke hadde flyttet fra Norge, men vært stor-kunde hos Norwegian fordi han hadde reist annenhver uke til stedet han hadde kjøpt seg leilighet. Der var det nemlig kasino!

Så jeg tenkte; heldig for deg at koronaen stoppet deg fra dette hazardspillet som er avhengighetsskapende!

Kanskje koronaen vil være hell i uhell for noen!

Linda Kragh, Moss:

– Jeg sitter her i drivhuset vårt og lar tankene drive av gårde. Kjenner at jeg er åndelig mer våken og åpen enn til hverdags. Denne tiden med omveltninger og prøvelser har skrifterne forberedt meg for. Jeg blir veldig oppladd av årets budskap fra Det Universelle Rettferdighetens Hus og alle de fine møtene via Internett. Utrolig at det fungerer så bra, og

hjertet blir inderlig beveget av andres bønnlesning, nærvær og innspill. Var en morgen med på Nasjonalt Åndelig Råd sitt bønnemøte, der var det mange kjære venner fra fjern og nær som jeg ellers ikke ville ha opplevd, om det ikke var for denne krisen og de nye mulighetene den bringer. Kjente sterkt på tilhørighet, det å være sammen med folket, klanen – den store familien jeg føler meg en del av. Er absolutt ikke alene selv om vi er fysisk isolert. Tenker over det siste avsnittet i ridván-budskapet. Hvor sant det er at vi virkelig er gitt et "forråd av håp, tro og edelmot" – som jeg nå må finne måter til å dele med de som er åpne, åpne for å la seg næres av denne opplysende og helbredende kraften. Her i drivhuset spirer sommerens blomster sammen med håpet om at menneskene vil forenes i sitt ansvar for jordkloden og dets innbyggere. "Så mektig er enhetens lys at det kan opplyse hele jorden." Vi står han av!!!

Turid Sjurseth, Bærum:

– Zoom ble en berikelse i karantenetiden. Med Zoom-studiesirkler daglig med bok 9 – 1, 2 og 3 i møte med bahá'ier jeg ellers ikke har hatt anledning til å dele tanker og fordypning med. Dette tenker jeg forener oss på nye måter.

Rådskonferanse nasjonalt, 19-dagsfester, komitemøter og rådsmøter, andaktsmøter og feiringer, har gitt nye og fantastiske mulighe-

ter og menneskemøter til stor glede. Eneste bekymring: vil vi noen gang ønske å møtes igjen i det fysiske liv?

Lisalee Stevens, Gjøvik:

– Da koranakrisen kom så tenkte jeg at det kom til å bli en vanskelig tid. Til tider har jeg opplevd ferie som en stressbelastning og var redd for at det kom til å bli sånn denne gangen. Nå kom en ufrivillig "ferie" – ingen barnehage og ingen skole for eldste jenta. Men når "liksomferien" begynte å utfolde seg skjønte jeg etter hvert at det hele ble en befrielse. Nå var det ingenting å rekke, lite å dra på og lite å stresse for. Vi har dratt en del til stranda ved Mjøsa, vært mye i hagen vår, syklet, gått tur og gjort aktiviteter innendørs. Livet begynte å roe seg rundt oss. Jeg synes at vi har kommet nærmere hverandre i familien. Jeg håper at koranakrisen vil gjør det lettere å bare "være" sammen i nuet som familie.

På verdensbasis tenker jeg at verden nå igjen er samlet i en felles båt under denne krisen og det rammer alle uansett bakgrunn og sosial status. Håper at verden innser mer og mer at vi er som en familie. I tillegg er det interessant å se hvordan mange land møter krisen på forskjellige måter. Alt i alt tenker jeg at dette er en velsignelse i forkledning for menneskeheten.

I alle religioner har nok åndelighet blitt mer viktig. Alle ber for menneskeheten.

Sosialt tror jeg vi har lært å sette pris på de relasjonene vi har. Hvor mye vi savner nærheten av kjære og sammenkomster som vi tok for gitt. Zoommøter som bønnestund med barn på søndager og Ruhi-kurs fungerer bra. Jeg blir glad hver gang jeg ser alle de skjønnene barna med sine familier fra rundt om i Norge på bønnestundene. Det varmer hjertet. Hvis familier verden om kan skape og oppleve enhet innenfor husets fire vegger så kan verden kanskje komme et skritt nærmere verdens enhet.❖

Forsidetittelen "Reaksjon på en global krise" er hentet fra brevet til alle nasjonale råd fra Det Universelle Rettferdighetens Hus 9. mai. Som blant annet sier:

"Bahá'í-samfunnet har likevel bevart fatningen og har handlet raskt for å imøtekomme de umiddelbare krav som det møtte.

Det har funnet måter for å sikre at samfunnslivet fortsetter, samtidig som det også bestreber seg på å spille sin rolle i deknningen av åndelige og materielle behov i samfunnet i en videre forstand – en passende reaksjon på en nødssituasjon.

Vi berømmer alt som er gjort så langt.

... Deres bestrebelser på å stimulere Planens fremgang i dens siste måneder vil uunngåelig bli formet av deres påtrengende ansvar for å lede vennene i deres reaksjon på en global krise i stadig utvikling."

“Håp, tro og edelmot”

“Dere nyter godt av forråd av håp, tro og edelmot, setter andres behov foran deres egne, setter de berøvede i stand til å bli åndelig næret, lar tørsten slukkes hos dem som tørster stadig mer etter svar, og tilbyr virkemidlet til dem som lengter etter å arbeide for en bedre verden.”

Det skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus i årets ridván-budskap. Hele budskapet lyder;

“Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Mer og mer avtegner det seg to faktiske forhold som tilskynder oss til å rette disse ordene til dere. Det første er den økende bevisstheten verden over om de truende og skremmende farer som coronavirus-epidemien fører med seg. Til tross for tapper og besluttsom fellesinnsats for å avverge katastrofen er situasjonen allerede alvorlig – den skaper tragedier for familier og enkeltpersoner og støter hele samfunn ut i krise. Over ett sted etter det andre bryter det bølger av lidelse og sorg som vil svekke ulike nasjoner til ulike tidspunkter på ulike måter.

Det annet faktiske forhold, som daglig blir tydeligere, er bahá'í-verdenens robuste holdning og uforminskede vitalitet overfor en utfordring som er uten like i manns minne.

Deres respons har vært fremragende. Da vi skrev til dere ved naw-rúz for en måned siden, understreket vi med iver de imponerende egenskapene som ble lagt for dagen av samfunn som hadde fått sitt normale aktivitetsmønster brutt. Alt som har skjedd i de mellomliggende uker, da

mange venner har måttet føye seg etter stadig strengere restriksjoner, har bare gjort våre beundrende følelser dypere. Noen samfunn har lært av erfaringer gjort andre steder i verden og har funnet trygge og kreative måter for å gjøre befolkninger mer oppmerksomme på de krav som folkehelsen stiller. Særlig oppmerksom-

het vies dem som viruset er farligst for, og den økonomiske belastningen som spredningen gir opphav til; de initiativer som i denne henseende presenteres på Bahá'í World News Service, utgjør bare en liten håndfull av de utallige som er i gang. Disse suppleres av bestrebelser på å granske, fremme og dyrke frem disse åndelige egenskaper som det på denne tid er størst behov for. Mange slike bestrebelser finner nødvendigvis sted i familieenheter eller i ensomhet, men der

forholdene tillater det, eller der kommunikasjonsmidler gjør det mulig, blir en følelse av ekstraordinær solidaritet næret mellom sjeler som har lignende omstendigheter til felles. Samfunnslivets dynamikk, som er så viktig for kollektiv fremgang, lar seg ikke kue.

“Det ... som daglig blir tydeligere, er bahá'í-verdenens robuste holdning og uforminskede vitalitet overfor en utfordring som er uten like i manns minne.”

Det har vært oppløftende for oss å se hvor dyktig nasjonale åndelige råd, disse utrettelige generaler i lysets hær, har ledet sine samfunn og formet sin respons på krisen. De er blitt sterkt støttet av rådgiverne og deres hjelpere som heroisk har hevet den kjærlige tjenestes banner, slik de alltid gjør. Samtidig som råd har holdt seg godt orientert om de ofte hurtig vekslende forholdene i sine land, har de gjennomført de nødvendige ordninger for å administrere Sakens anliggender, og i særdeleshet for å gjennomføre valg, der dette fortsatt lar seg gjøre. Gjennom regelmessige meldinger har institusjoner og organer sørget for kloke råd, trøstende forsikringer og stadig oppmuntring. I mange tilfeller har de også begynt å peke ut konstruktive temaer som dukker opp i drøftelsene som åpner seg i deres samfunn. Forventningen om at denne prøven på menneskehetens utholdenhet ville gi den større innsikt, slik vi uttrykte i vårt naw-rúz-budskap, er allerede i ferd med å bli virkeliggjort. Ledere, fremstående tenkere og kommentatorer har begynt å utforske grunnleggende begreper og dristige forhåpninger som i den senere tid stort sett har vært fraværende fra offentlig diskurs.

Den glede vi føler ved å se at bahá'í-verdenens standhaftighet viser seg i handling,

“Ledere, fremstående tenkere og kommentatorer har begynt å utforske grunnleggende begreper og dristige forhåpninger som i den senere tid stort sett har vært fraværende fra offentlig diskurs.”

dempes av vår sorg over pandemiens konsekvenser for menneskeheten. Vi er dessverre klar over at de troende og deres kjente også har del i denne lidelsen. Den avstand som så mange mennesker i verden nå holder til venner og slektninger på grunn av kravene til folkehelsen, vil for noen bli avløst av permanent adskillelse. Ved hvert morgengry synes det sikkert at flere kvaler vil lides før solen går ned. Måtte løftet om gjenforening i de evige

riker gi trøst til dem som mister noen de har kjær. Vi ber om lise for deres hjerter og om at Guds nåde vil omgi dem som opplever at deres utdannelse, utkomme, hjem eller til og med selve midlene til livets opphold blir truet. For dere og for dem dere har kjær og for alle deres medborgere bønnfaller vi Bahá'u'lláh og trygler om hans velsignelser og gunst.

Hvor lang og strevsom veien som må tilbakelegges, enn måtte være, så er vi i høyeste grad

trygge på deres tapperhet og deres faste beslutning om å gjennomføre ferden. Dere nyter godt av forråd av håp, tro og edelmot, setter andres behov foran deres egne, setter de berøvede i stand til å bli åndelig næret, lar tørsten slukkes hos dem som tørster stadig mer etter svar, og tilbyr virkemidlet til dem som lengter etter å arbeide for en bedre verden. Hvordan kunne vi vel forvente mindre av Den velsignede fullkommenhets hengivne tilhengere?”

“En tid for praktisk og åndelig støtte”

“Familie, venner og bekjente har behov for praktisk og åndelig støtte, hjelp og oppmuntring”, slår Nasjonalt Åndelig Råd fast i et brev til alle bahá'ier i Norge 7. april.

“Kjære venner!

Det har sjelden vært klarere at samfunnets kollektive styrke er avhengig av den enhet det kan manifestere i handling, fra den internasjonale arena til gras-rot,” skriver Det Universelle Rettferdighetens Hus til verdens bahá'ier ved Naw-rúz.

Den globale helsekrisen er en utfordring på mange plan. Mange steder rammes barn, ungdom og voksne så hardt at vi vanskelig kan forestille oss det, ettersom vi i Norge er privilegerte i forhold til det store flertall av verdens befolkning. Ikke desto mindre opplever også vi at familie, venner og bekjente har behov for praktisk og åndelig støtte, hjelp og oppmuntring.

I et bahá'í-perspektiv kan den globale krisen forstås som en anledning for menneskeheten å ta viktige skritt inn i modensaldersalderen som vi vet troen vår inviterer til.

“Menneskeheten har trådt ut av sitt tidligere stadium med begrensninger og forberedende oppdragelse. Nå må menneskene besjeles av nye dyder og evner, av nye moralnormer og nye talenter,” sier 'Abdu'l-Bahá, sitert av Shoghi Effendi i The World Order of Bahá'u'lláh, Ruhi-bok 9.2., del 1.

Vi ser hvordan 'Abdu'l-Bahás ord omsettes i handling også i Norge i disse dager, eksempelvis ved folks lojalitet overfor råd og påbud fra myndigheter og helsevitenskap, hvordan solidaritet og dugnadsånd preger nabolag, hvordan folk søker svar på eksistensielle spørsmål som kan virke oppmuntrende og retningsgivende og hvordan folk i alle aldre tyr til kreative metoder for å kommunisere, støtte og oppmuntre hverandre.

I bahá'í-samfunnet ser vi det blant annet i oppblomstringen av digitale studiesirkler, barneklasser, juniorungdomsgrupper og ikke minst andaktsstunder for både barn og voksne. Råd og komitéer bruker ulike online-verktøy (f.eks. Skype, Zoom, Hangouts, Whatsapp, Messenger, Facetime, Whereby, Teams o.l.) for å holde sine møter med lyd og video. Lokalsamfunn feirer nittendagsfester virtuelt, gjerne på tvers av kommunegrensene. Sist fredag (3. mars) arrangerte Nasjonalt Åndelig Råd en mini-rådskonferanse med alle lokale åndelige råd med opp til 111 deltagere på nett samtidig og lørdag 25. april blir det en samling med alle delegater som et lite alternativ til at det nasjonale årsmøtet må avlyses på grunn av korona-pandemien. I midten av mai tar Nasjonalt Åndelig Råd sikte på en endelig beslutning om årets sommerskole.

På den nevnte rådskonferansen innledet Firaydoun Javaheri, tidligere medlem av Det Universelle Rettferdighetens Hus, med en “tale” på en halv time fra sitt hjem utenfor Toronto. Han understreket at engasjement for instituttprosessen med deltagelse i kjerneaktivitetene er den viktigste hjelpen bahá'ier kan gi til våre medmennesker, selv om det skjer via mobil og PC. Han pekte også på hvordan koronaviruset rammer hele verden, utfordrer helsetilbud og samfunnsressurser, avslører hvordan egeninteressen må vike for

hensynet til det felles beste og at vi, tross alle problemer i denne tiden, kan være forvisset om menneskehetens strålende framtid.

Ved hjelp av digitale verktøy som nevnt over har vi de siste ukene sett at mange er blitt knyttet sammen på en nær og selvfølgelig måte, selv om de bor mange mil fra hverandre. Det er ikke lenger noen terskel for at bahá'ier i små tettsteder i Østerdalen og i Gudbrandsdalen studerer troens skrifter og leser bønn med venner fra steder som Oslo, Tønsberg og Stavanger.

La det bli enda mer! Inviter dine venner, kjente og ukjente, til bønn og samtale for å

“Nå må menneskene besjeles av nye dyder og evner, av nye moralnormer og nye talenter.”

møte lengselen etter åndelig inspirasjon og meningsfulle utvekslinger av tanker og erfaringer! Nå er mulighetene større enn noensinne for å sprengne både mentale og fysiske grenser!

Norsk Bahá'í Institutt har tatt initiativ til en rekke nye studiesirkler og oppfordrer alle veiledere om å tilby kurs i bok 1 eller andre bøker til interesserte. Informasjon om studiesirkler kan deles på Facebook, WhatsApp, tekstmeldinger eller andre måter, og vi oppfordrer til at informasjonen deles med det nasjonale instituttstyret på nbi@bahai.no. Vi oppfordrer også alle som ønsker å delta, men som ikke vet hvordan de skal starte, om å kontakte enten instituttstyret, sitt lokale åndelige råd eller til og med en venn. La oss alle hjelpe hverandre til å få dette til! Terskelen har aldri vært lavere! Det jobbes også med å opprette en nettside med oversikt over planlagte studiesirkler der man også kan melde sin interesse for å delta.

Å spre informasjonen med hverandre gjelder også andaktsmøter og andre aktiviteter! Nå er det heller ingen geografiske grenser for å invitere venner i flere land om å være med!

For igjen å minne om de oppløftende ordene i Naw-rúz-budskapet:

“Hvor vanskelige forholdene for tiden enn er, og hvor nær sin utholdenhetsgrense noen deler av samfunn enn føres, så vil menneskeheten i siste instans gjennomgå denne ildprøven og vil på den andre siden av den fremstå med større innsikt og en dypere forståelse av sin iboende enhet og gjensidige avhengighet.”❖

Valg av Nasjonalt Åndelig Råd

Det ble gjenvalg på alle medlemmene i Nasjonalt Åndelig Råd ved årets valg som skjedde pr. post fra de 38 delegatene pga. koronakrisen. Medlemmene er f.v.: Nazila Dabestani, Katlinn Clavier, Zack Livesay, Sasan Kamali, Lilli Martine Lerstad, Arsalan Moghen, Thor Henning Lerstad, Behnam Bahrami og Keyhan Ighanian. (Bildet er tatt før koronapandemien krevde større avstand.)

Nasjonalt Åndelig Råd har avviklet sine siste møter ved hjelp av Microsoft Teams, både de planlagte møtene og ekstrasamlinger pga. koronasituasjonen. Det har gitt sine begrensninger, men også åpnet for å lettere kunne ha møter med andre. Eksempelvis har det vært møter pr. Zoom med rådgiver, hjelperåds medlemmer, Norsk Bahá'í Institutt, områdeundervisningskomitéene og Lokalt Åndelig Råd i Trondheim. To ganger har rådet også invitert venner over hele landet til å delta i en halvtimes bønnestund kl. 09:15 på sine søndagsmøter som erstatning for å ha bønn ved Johanna Schubarths grav. Siste gang var det omkring 60 personer som deltok. Rådskonferansen med over 110 deltagere og den nasjonale delegatsamlingen (omtalt andre steder) er også eksempler på hvordan den digitale møteplassen har fungert.❖

Vekst i vest

“Mot slutten av år 176 var Vestland Sør (tidl. Hordaland) i ferd med å passere andre milepæl og da bli det femte området med et intensivt vekstprogram i Norge, i sin begynnende fase.” Det skriver Nasjonalt Åndelig Råd i årsrapporten for år 176.

I et brev (25. april) til alle vennene i Vestland Sør, skriver det nasjonale rådet blant annet: “I et bahá'í-perspektiv kan vi glede oss over klare tegn på at vårt samfunn er livskraftig og viser tegn til styrke og vekst. Det gjelder også deres område som vi – etter den nye fylkesinndelingen – har valgt å kalle Vestland Sør.

Bakgrunnen er utviklingen vi har sett den siste tiden som bygger på mange tiår av innsats av bahá'ier i området, helt tilbake til 50- og 60-tallet. De siste måneders fokus og intensitet bærer bud om en positiv utvikling og vekst.

... for litt over to år siden hadde Vestland Sør omtrent 2–3 pågående kjerneaktiviteter og én kjernegruppe som arbeidet og rådslo sammen. I løpet av det siste året, med den innsatsen som har blitt gjort – både av tilreisende og lokale vennene der, observerer vi at ved utgangen av

det forrige år var det 16 pågående kjerneaktiviteter og 18 venner som tok del i å arrangere disse! I tillegg er det minst 4 kjerner av venner som regelmessig rådslår og arrangerer aktiviteter sammen, som bl.a. i Os, Møhlenpris og Ytre Arna. Denne prosessen har bl.a. bestått av flere besøk utenfra av velvillige venner og ikke minst helperådsmedlemmer, offerviljen til pionerer som har valgt å bosette seg der med et langsiktig engasjement, støtte fra institusjoner f.eks. ved økonomisk bistand og andre typer ressurser og flere institutt- og undervisningskampanjer. Men det er spesielt gledelig å se deltagelsen fra vennene i Vestland Sør, ikke minst ungdommer, og også flere medlemmer av Lokalt Åndelig Råd i Bergen!

Vi registrerer også at det er mange kapasiteter som har blitt styrket gjennom denne prosessen i området, bl.a. det å ha samtaler med lokale beboere for å utforske mottageligheten i et nabolag og deretter ha meningsfylte samtaler om samfunnsbyggingsprosessen, kapasiteten til å invitere til og starte bok 1 med nye venner, og også kapasiteten til å invitere til og starte andaktsmøter, for å nevne noen få.

Ved starten av år 176 var det fire intensive vekstprogramområder i Norge; Oslo/Akershus, Rogaland, Sør-Trøndelag og Buskerud. Ved inngangen av det nye året er vi glad for å høre at Vestland Sør også har passert andre milepæl!” ❖

► Lokalt Åndelig Råd i Bergen på et Zoom-møte etter valget ved ridván: Øverst f.v.: Erica Neda Kamali, Esther og Sasan Zarghooni-Hoffmann, Alasdair McLellan. Midten f.v.: Klas Mundal, Torild Torsmyr Jack og Guro Dobie Kveim. Nederst t.v.: Fahim Rouhani og Nazanin Barooni.

Askers nye lokale åndelige råd

Askers er blitt en storkommune etter sammenslåingen med Hurum og Røyken. Det hadde som konsekvens at tre lokale åndelige råd ble til ett ved ridván. Valgresultatet ga følgende sammensetning:

Ramez Rafat, Arne Kittang, Tuva von Krogh, Helene Kragh Sendege, Aram Gilhuus Movafagh, Kholoud Rushdy, Hugrún Óladóttir, Elisabeth Elsasser og Per-Willy Schultz

34 stemmesedler (av 47 mulige) ble telt og kontrollert av tellekorpset. Alle stemmesedler var gyldige. Resultatet ble offentliggjort på zoom-møtet 1. ridván.

Nytt åndelig råd i Moss

Moss bahá'í-samfunn har valgt følgende lokale åndelige råd etter sammenslåingen mellom Moss og Rygge kommune:

Hilde Alai, Helge Kragh, Linda Kragh, Asbjørn Minde, Mette Parker, Stephen Parker, Maiken Mathiesen Schau, Trond Schau og Harry Sørensen.

Det var stor valgdeltakelse med 16 av 19 stemmer. 1. ridván-markering og valg ble gjennomført via Zoom (Bildet er fra feiringen av 12. ridván).

195 kjerneaktiviteter med 1007 deltagere

Ved utgangen av år 176 (20. mars 2020) var det totalt 195 kjerneaktiviteter i Norge med 1007 deltagere hvorav 497 er venner av troen.

Disse besto av:

- 20 barneklasser med 126 barn hvorav 96 er barn av familier som er venner av troen,
- 12 juniorungsgrupper med 76 juniorungdommer hvorav 55 er venner av troen,
- 52 studiesirkler med 211 deltagere hvorav 71 er venner av troen og
- 111 andaktsmøter med 594 deltagere hvorav 275 er venner av troen.

Det er gledelig å se at nesten samtlige aktiviteter har enten økt i antall og/eller antall delta-

gere. Det er totalt sett en økning på nesten 13 % i antall aktiviteter, 17 % i antall deltagere og 12 % i antall venner av troen. Det er også første gang Norge passerer 1000 deltagere i kjerneaktivitetene. Antallet deltagere i hver aktivitet har også økt, noe som tyder på at vi blir stadig flinkere til å ha flere deltagere med.

Den største økningen gjelder studiesirkler, som har økt i antall med 41 %, i antall deltagere med 59 % og i antall venner av troen med 22 %. Vi observerer en ny iver rundt instituttmateriale, spesielt med tanke på at det har kommet ut flere nye bøker i sekvensen.

Antallet nye venner som begynner på sekvensen av kurs for å tilegne seg kunnskap og

ferdigheter til tjeneste er fortsatt lavt slik som i fjor (kun 5 nye som gjennomførte bok 1 i løpet av det siste året). Å få en strøm av individer inn i instituttprosessen er noe vi trygt kan si vi ikke har klart i løpet av de siste årene.

Vi registrerer derimot at antallet venner av troen i kjerneaktivitetene er på sitt høyeste (497) noensinne. Størstedelen av dette er fra andaktsmøtene. Nesten halvparten av alle deltagerne i andaktsmøtene (275 av 594) er venner av troen. Dette er et meget lovende tegn og viser at det er et stort potensiale til å bygge kapasitet i disse individene til å ta ansvar for egen læring og bidra til samfunnet gjennom instituttsekvensen.❖

Kilde: Årsrapporten

Statistikk over kjerneaktiviteter og utvikling av menneskelige ressurser:

Periode	Pågående kjerneaktiviteter (ved slutten av året)														
	BK			JUG			SS			AM			Sum		
	Antall barneklasser	Deltakere	Antall VoT	Antall juniorungsgr.	Deltakere	Antall VoT	Antall studiesirkler	Deltakere	Antall VoT	Antall andaktsmøter	Deltakere	Antall VoT	Sum aktiviteter	Sum deltagere	Sum VoT
April 2011	17	66	31	11	51	23	41	145	43	39	197	62	108	459	159
April 2012	20	76	21	14	66	36	42	131	48	50	251	66	126	524	171
April 2013	15	66	15	14	58	42	30	120	46	47	224	57	106	468	160
April 2014	17	70	22	13	54	37	43	168	79	51	198	43	124	490	181
April 2015	13	57	16	16	96	72	31	123	50	38	248	43	98	524	181
April 2016	14	67	21	10	47	18	44	168	57	51	213	56	119	495	152
April 2017	21	-	-	14	-	-	47	-	-	92	-	-	174	-	-
April 2018	21	95	60	12	61	43	49	186	77	100	489	217	182	831	397
April 2019	21	117	79	15	77	54	37	133	58	100	532	253	173	859	444
April 2020	20	126	96	12	76	55	52	211	71	111	594	275	195	1007	497

1164 bahá'ier ved naw-rúz

I løpet av det siste året har det vært en liten økning i det totale medlemstallet til Bahá'í-samfunnet i Norge. Det har vært 19 erklæringer, inkludert ungdom som bekreftet sin tro, mens det var ni utmeldinger.

Det totale antall bahá'ier i Norge er (pr. nyttår 20. mars) 1164 personer. Fordelt på alder er det

- 993 voksne,
- 62 ungdommer,
- 36 juniorungdom og
- 86 barn.

De største aldersgruppene er 30-39 år og 50-59 år.

Antall innmeldinger har gått opp siden i fjor. Det er også en meget høy andel av venner av troen i våre feiringer og arrangementer, samt kjerneaktivitetene, slik at potensialet for nye innmeldinger er høyt i det kommende året. Dette er til tross for at hensikten med samfunnsbygging ikke direkte er innmeldinger selv om det kan være et velkomment resultat. Det som er meget interessant er at 6 av disse innmeldingene er fra nabolaget Fjell, noe som viser at miljøet som er skapt og innsatsen for å bringe Bahá'u'lláhs visjon ut i praktisk handling kan røre hjertene til individene som tar aktivt del i det. Samtidig observerer vi fortsatt at vi kan være for beskjedne til å direkte invitere venner til å slutte seg til troen når de er modne for det. Vi håper samtidig at denne trenden vil endre seg og at antallet vil vokse proporsjonalt med økningen i nye deltagere i bok 1.❖

Kilde: Årsrapporten for år 176

◀ Beskjeden naw-rúz-Feiring

– Selv om det ikke ble noen stor fest i år har vi hatt det hyggelig med vår egen lille feiring, sier familien Sendege i Asker om sin naw-rúz-feiring. Familien Sendege i Asker er blant de mange som feiret Naw-Rúz, bahá'í nyttår, på en beskjeden, hjemlig måte i forhold til de vanlige store feiringene hvert år. I Belgia og Luxembourg hadde over 180 personer fellesfeiring via nettet. (Fra bahai.no)

▶ Nytt år med nye bøker

En gruppe på ca. 15 personer innledet det nye bahá'í-året ved å møtes to timer hver ettermiddag via nettet for å bli klokere på hvordan de kan utvikle en mer kollektiv bevissthet i tanke, følelse og handling. De studerer et materiale utviklet av Ruhi Instituttet i Colombia (Bok 9.1. om å oppnå et historisk perspektiv) hvor ett av mange sitater (av 'Abdu'l-Bahá) sier: "Vi må se hele menneskeheten som vår egen familie og hele jorden som vårt eget land; vi må være medfølende overfor all lidelse, pleie de syke, gi de forviste ly, hjelpe de fattige og de nødstedte, stille alle sår og dele alles lykke." (Fra bahai.no) Gruppen ble veiledet av Janette Asefi og fullførte også bok 9.2. og 9.3.

Q1–20 Tall for 1. kvartal 2020

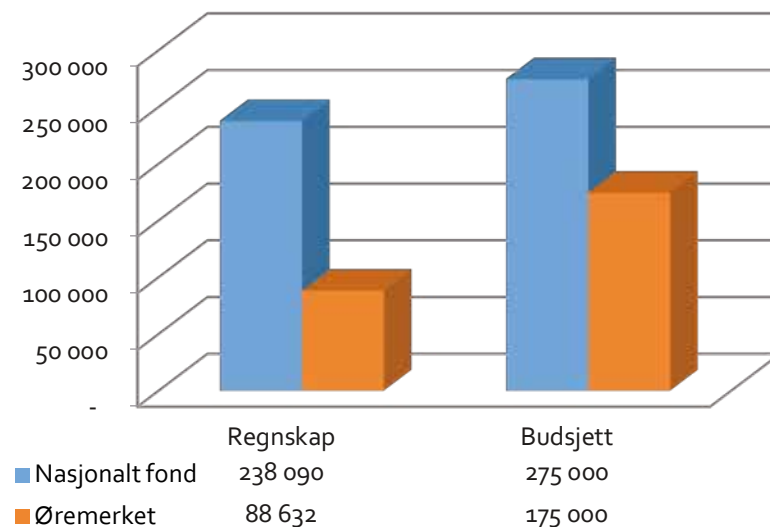
Bidragene i mars måned viser en nedgang både i forhold til budsjett og historiske tall for denne måned. Den samme trend er synlig når det gjelder bidrag til 'Abdu'l-Bahás gravmæle, som var kr. 60 381 mot budsjettet på kr. 125 000.

Kr. 582 000

Nasjonalt Åndelig Råd bestemte i sitt april møte å gi et bidrag til Internasjonalt Fond, inspirert av naw-ruz- og ridván-budskapene og i solidaritet til ofrene for koronapandemien. Vi regnet ut dette beløpet basert på kr. 500 for hver 1 164 bahá'ier i Norge!

Shoghi Effendis oppmuntrende ord er vår veileder, når han skriver: "Vi må være som en fontene eller et oppkomme som stadig tømmer seg for alt det har, og som stadig fylles igjen fra

en usynlig kilde. Stadig å gi til beste for våre medmennesker uten å la oss avskrekke av frykt for fattigdom og i tillit til kilden til all rikdom og alt godt..." Nasjonalt Råd håper å se denne ånden lede oss når det gjelder bidrag til fondet for resten av dette året.❖

Ungdomskonferanse på nettet med 29

I påskeferien ble det arrangert en ungdomskonferanse på nettet (som en liten erstatning for Den nordiske ungdomskonferansen som måtte avlyses pga. korona). 29 ungdommer deltok i løpet av uken. Disse var stort sett fra rundt omkring i Norge, men også England, Ghana, Sør-Korea og Pakistan.

Det ble tatt opp temaer som helse, og de samtaler vi har med våre venner. Vi var innom årets naw-rúz-budskap, ruhibøker, samt det nye juniorungdomsmaterialet *Habits of an orderly mind*. Vi har vært igjennom en periode med krise, der avstanden mellom mennesker har vært stor, og befolkningens livsmønstre har blitt brutt. Vi har måttet stille spørsmål til hvordan vi vil tilbringe dagene hjemme, og hvordan vi kan sørge for at de vi er glade i har det bra. Alle konferansens dager var vinklet mot å hjelpe oss til å være aktive formere av den nye hverdagen, med nye sunne livsmønstre, der vi har betydningsfull kontakt med mennesker rundt oss. Jeg opplevde at det ikke bare var meg som satte pris på å reflektere sammen om dette! Vi fikk i oppdrag å

ringe en eller flere venner etter hver dag, som praktisk komponent. Ut ifra refleksjonene i gruppen skjønner jeg at det er flere som opplevde at det gjorde godt å ringe dem man er glad i, dem man ikke vet hvordan det går med. Det fikk meg selv til å reflektere over hvem rundt meg som kunne sette pris på en samtale, og hvem jeg kunne sette pris på å snakke med, og det gjorde godt!

Men spesielt var det juniorungdomsmaterialet som satte sine spor. Etter konferansens slutt ville størsteparten av gruppen fullføre *Habits of an orderly mind*. Dette ble gjort over de neste tre dagene. Videre kommer det til å være en studie av hele juniorungdomsmateriale-rekken med bok 5.

Selv mener jeg at digitale møter ikke er på lik linje med fysiske møter mellom mennesker. Dog om man ikke har mulighet til å møtes fysisk, slik vi ikke har kunnet nå, er dette en god mulighet, som tar bort begrensninger som fysiske møter bringer med seg. Det er lavterskel, lett å delta fra sin egen stue, ingen ekstra pynting og rengjøring som trengs, ingen ekstra matlaging. De fysiske landegrensene viskes ut, så vi kan ha deltakere fra hvor som helst i verden. Lyst på en musiker som bringer inspirasjon til andaktsmøtet ditt? En hel verden av muligheter ligger ved våre føtter på grunn av dette.❖

▲ "De fysiske landegrensene viskes ut, så vi kan ha deltakere fra hvor som helst i verden."

Også juniorungdom møttes på nettet

Fakta og læringer fra juniorungdomstreffet i påsken: Det var til sammen 16 ungdommer med i "Norge-samlingene", delvis eller alle dagene. De var fra Nes (1), Lillehammer (5), Nedre Eiker (3), Drammen (4), Asker (1), Jessheim (1) og Lørenskog (1). Inspiratorer var Mahla og Åshild.

- Juniorungdomsleir 6.–11. april via Zoom. Fem dager med juniorungdomsprogram og gjennomgang av boken "Kilden til glede". Vi fullførte fem seksjoner.
- Ingen hadde boken fysisk, men kunne lese og følge med via skjermdeling.
- Vi gjennomførte noen aktiviteter i våre egne hjem, men sammen på Zoom. Vi bakte cookies, laget t-skjorter med eget print og laget tjenestevideo med et positivt budskap for å glede andre.
- Noe av hensikten med juniorungdomsbøkene er å styrke uttrykksevnen. I de fleste leksjonene er det en oppgave som ber juniorungdommene om å skrive setninger om hovedpersonen og hendelsene i fortellingen. Da vi kun hadde boken på skjerm, sendte de inn setningene sine på melding til meg.
- Siste dagen hadde vi en delt zoom sammen med Danmark og Sverige.

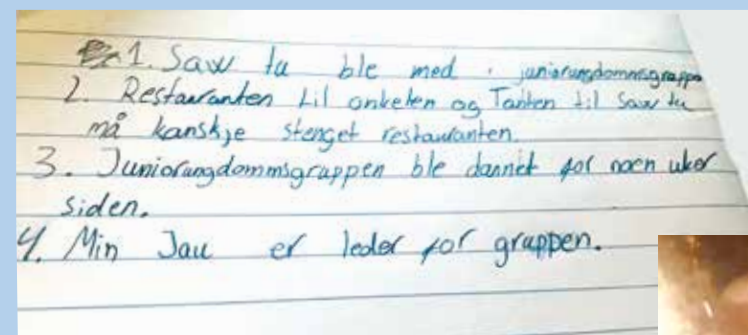
Læring

- Det var utfordrende å finne en kommunikasjonsplattform som fungerte for å nå ut til alle juniorungdommene for å lage avtaler og kommunisere utenom Zoom. Noen har Snapchat, noen har Messenger osv. Men de fleste klarte å laste ned Whats App og vi kunne kommunisere og sende bilde og video der.
- Det var utfordrende å komme i gang da det ofte var tekniske problemer og det ble mye ventetid før vi kom i gang.
- Zoom fungerer veldig godt for å nå ut til juniorungdom som bor over hele landet og for å møte andre enn de som bor i sitt eget område.
- Deltagelsen var ulik hver dag. Det var god respons hos mange av de som var med. Noen falt av underveis og det kunne være vanskelig å følge opp dersom inspirator ikke hadde noe kontaklinformasjon.

Oppfølging

- Da mye foregikk med filming, bilder og audio er det samlet en del materiale som kan brukes og deles på en passende plattform. En av tankene er å skape en Podcast i samarbeid med Danmark og Sverige hvor juniorungdom kan bidra, men også høre på og bli inspirert av andre grupper i Norden.❖

Tekst: Åshild Dybwad

▲ Notater fra fortellingen.

▶ Det går an å bake via Zoom!

Juniorungdom lagde rebustur

Juniorungdomsgruppa PUST på Lillehammer arrangerte en "rebustur" for naboer, foreldre og søsken 28. april. Ikke på Zoom, men ute etter uker med "isolasjon". Ungdommene lagde de fleste spørsmålene og gåtene, ønsket velkommen med regler om koronaavstand, fortalte om PUST (som står for Personlig Utvikling og Samfunns Tjeneste), ledet allsang ("Hode, skulder, kne og tå"), sang selv (Glory in this that you love mankind) og guidet gjennom løypa. Nærmere 30 deltok og ikke minst barn og ungdom syntes det var gøy. Arrangementet var annonsert på en Facebook-gruppe for nabolaget Nybu med god respons.

Sommerskolen avlyst

Det ikke blir sommerskole på Beitostølen i år. "Selv om dette er et av høydepunktene i året, så ser vi ut ifra det vi vet i dag at det ikke er mulig å gjennomføre dette arrangementet," slår Nasjonalt Åndelig Råd fast i et brev til alle 15. mai. "Vi satser på å komme tilbake med en solid og begivenhetsrik sommerskole i 2021!"

Nasjonalt Åndelig Råd ønsker å oppmuntre alle til å benytte sommertiden til å dele troen med andre og organisere lokale aktiviteter, spesielt med tanke på at det nå lettes gradvis på begrensningene forbundet med koronaviruset."

Andaktstunder med barn hver søndag

Hver søndag kl. 1100 er det en rørende andaktstund for barn via Zoom med opptil ca. 30 barn fra mange forskjellige steder.

Jeanette Livesay var initiativtaker, ikke minst inspirert av naw-rúz-budskapet fra Det Universelle Rettferdighetens Hus som sier: "Måtte deres tanker stadig være rettet mot behovene i de samfunn dere tilhører".

"Selv om de troende har måttet tilpasse seg nye omstendigheter, har de tatt i bruk kreative midler for å styrke vennskapsbånd og fostre åndelig bevissthet og egenskapene sinnsro, trygghet og tillit til Gud både seg imellom og hos dem de kjenner."

Gjennom rådslagning ble det tatt følgende beslutninger:

- Å tilby andaktsstund heller enn barneklasse. Kanskje andaktsstunden kan lede til alders-tilpassede barneklasser.
- Å invitere alle i Norge til andaktsstund, første gang søndag den 29. mars kl. 11. Ulike plattformer ble brukt for å invitere. Facebook, e-poster etc.

- Andaktstunden ble kalt "Lysende stjerne" som respons på bønner i naw-rúz-brevet fra Det Universelle Rettferdighetens Hus.
- Målet er å lære hvordan man kan skape en bønnlig/andaktsfull atmosfære på nettet og å lære hvordan en slik andaktsfull atmosfære kan lede til tjenestehandlinger.

Sanger, bønner og en historie

I en atmosfære av tjeneste og læring ble det snart funnet en form:

Britt Clavier deler en historie for å knytte hjertene sammen til kjærlighet for 'Abdu'l-Bahá. James Coburn har erfaring med Zoom og tilbyr teknisk støtte. Thalia Borgen var klar med musikk, en presentasjon med lysbilder og tente lys på den første sesjonen. Jeanette Livesay veiledet og koordinerte gruppen og inviterte familiene.

Flere familier har etter hvert deltatt som vertskap: Inga Lisa og Peter Hessel, Helene og Godfrey Sendege, Sheida og Korosh Movafaghi og Sima Abdollahi.

Hvordan har deltagelsen vært?

Ca. 20 deltagende familier eller individer hver gang. Høyest deltagelse hittil er 28 barn og 18 voksne.

Hvor spredt bor deltagerne?

Flest fra Rogaland, men også fra Drammen, Oslo, Lillestrøm, Gjøvik, Eidsvoll og Kongsvinger.

Hva er erfaringene?

Overveldende entusiasme vist fra første andaktsstund med smil og gjensynsglede ved å se deres venner komme til nettreff. Barna hadde et spontant ønske om å dele sine bønner!

Høydepunktet var ridván-andaktstunden. Familiene fulgte opp invitasjonen om å lage ridván-hager i hjemmene sine. Noen laget telt, andre laget miniatyrhage på bordet med nattergaler, roser og hester!

I en av de første andaktsundene ble barna oppmuntret til å finne ut om de kunne gjøre en tjenestehandling for noen i familien eller i nabolaget. Flere fulgte opp og skrev på Facebook-siden "Barneklasse-Norge" hva de hadde funnet på, inkludert fortau-dekorering med kritt, påmalt stein med positivt budskap, kake-baking, gaterydding m.m.❖

►Thalia Borgen og James Coburn leder an med fengende musikk

Britt Clavier forteller korte, poengterte historier.

Tempeltjenere på Samoa og i Chile

– En velsignelse, sier Nina Ulseth, Kristiansund, om sin tjeneste ved bahá'í-tempelet på Samoa sammen med Neda Schulz, Hurum.

– Fantastisk, sier Erik von Krogh, Hurum, som gjorde tjeneste på samme tid ved tempelet i Santiago, Chile.

Nina var på Samoa i tre måneder fra januar, Neda i halvannen måned før korona-pandemien sendte dem hjem.

Nina: – Tjenesten ved tempelet gikk i hovedsak ut på vasking og rengjøring, guiding av turister og besøkende, og generelt hjelpe til hvor det trengtes. Vi var fire frivillige som delte en timeplan. Vi hadde fri to dager i uken, som vi selv kunne velge om vi ville ha i to fulle dager eller fire halve dager fri.

Hver mandag hadde vi morning devotional sammen med alle arbeiderne ved tempelet (13 personer), og jeg hjalp til med barneklasser på ettermiddagen. På tirsdager ble vi med å spise middag med arbeiderne, hvor vi også tok med mat å dele. På onsdager hadde Neda en Juniorungdomsgruppe hun var med på. På torsdager hadde vi devotional om morgenen sammen med de to andre frivillige (Timo og Afsaneh). På fredager dro vi ofte ned til byen for vår ukentlige shopping, hvor vi noen ganger også besøkte et enormt fruktmarked i sentrum. Hver eneste lørdagsmorgen var det bønnestund og frokost hos et ektepar som bodde rett ved oss. Og på søndager var det Sunday service hvor vi fikk møtt flere fra samfunnet,

og en fordypning senere på dagen. Så vi hadde alltid innholdsrike dager med helt fantastiske mennesker som vi lærte utrolig mye av.

Neda: – Nina og jeg følte at vi ble en del av “tempelfamilien”, og det var mye varme og latter hver dag. Ellers ble vi ofte invitert på middag, tilbedelsesmøter og andre sammenkomster hos bahá'íene som bodde i nærheten.

“Velsignelse, oppløftende, fargerikt”

Nina: – Hele opplevelsen min i Samoa er ingenting annet enn en velsignelse. Å ha et tempel tilgjengelig hver eneste dag er noe jeg er så utrolig takknemlig for at jeg fikk oppleve. Jeg lærte så mye og møtte så mange herlige mennesker, og fikk bo i ett større bahá'í-samfunn for første gang i mitt liv. Jeg hadde drømt om å tjene ved tempelet i Samoa i over fire år. Ikke bare fikk jeg gjøre det, jeg fikk gjøre det med Neda. Det var virkelig en velsignelse.

Neda: – Jeg synes at hele min tid i Samoa var så oppløftende og fargerik. Jeg vet ikke hvor mye av æren palmetrærne, klimaet og de fargerike blomstene kanskje kan ta for at det opplevdes sånn, men jeg har på følelsen av at det har mye mer å gjøre med den mye mer ▷

▲ – Hele opplevelsen min i Samoa er ingenting annet enn en velsignelse, sier Nina Ulseth (t.v.) sammen med Neda Schulz.

▷ avslappa og bekymringsfrie holdningen folk ser ut til å ha til livet der – et liv som dreide seg veldig lite rundt materielle verdier, og mye mer rundt de verdiene som legger grunnlag for fellesskap mellom mennesker.

Kulturforskjeller

Nina: – Utfordringene jeg i hovedsak kjente på var kulturelle. Det tok litt tid før vi lærte oss deres måter å kommunisere på, hva de egentlig mente når de sa noe, hva de egentlig forventet av oss og hvordan de tolket vår oppførsel.

Neda: – I norsk/vestlig kultur er vi mye mer frie og selvstendige som unge mennesker, mens der måtte vi vise enda mer respekt og lydighet, spesielt ovenfor eldre eller mer autoritære personer rundt oss. Det var i det hele tatt interessant, men også utfordrende, å oppleve å leve i en mye mer kollektivt fokusert kultur enn hva vi har vokst opp med i Norge, hvor fokuset er så mye mer individualistisk. Jeg observerte mange styrker i kulturen der som jeg vil ta med meg videre, men innså også at ingen kultur i verden er perfekt, og jeg er fascinert over hvordan bahá'í-troen er med på å modne

▼ – Det var veldig spesielt å få se med egne øyne at det virkelig er den samme prosessen som foregår midt ute i Stillehavet, som den som foregår hjemme i Norge, sier Neda.

ethvert samfunn, steg for steg, både her og der. Det var veldig spesielt å få se med egne øyne at det virkelig er den samme prosessen som foregår midt ute i Stillehavet, som den som foregår hjemme i Norge.

Jeg leste også om Shoghi Effendis liv i *The Priceless Pearl* mens jeg var der, noe som ga meg et sterkt åndelig løft. Det å ha et så vakkert sted for personlig tilbedelse og meditasjon hadde selvfølgelig sin effekt.

Nina: – Jeg føler at jeg fikk en dypere forståelse for troen, og jeg lærte ting og fikk svar på spørsmål nesten hver eneste dag. Jeg fikk høre bønner, skrifter, brev og utdrag jeg aldri hadde hørt før. Og så fikk jeg oppleve et større samfunn, hvordan det er å ta del i det og hjelpe til med aktiviteter.

“Overraskende liten kunnskap om bahá'í-troen”

Nina: – Befolkningen på Samoa kan overraskende lite om troen, og mange tror dessverre at tempelet ikke er åpent for alle, men kun for bahá'ier. Dette er selvfølgelig noe som jobbes med, og bahá'iene prøver å spre informasjon

om både troen og tempelet. Derfor er det nesten kun bahá'iene som bruker tempelet. Før det ble reiseforbud hadde vi besøkende ved tempelet nesten hver eneste dag, mange av dem turister som aldri hadde hørt om troen før, noe som førte til gyldne muligheter for å undervise om troen.

Neda: – Samoa hadde en konge på et tidspunkt som var bahá'í, og han var høyt elsket og respektert av hele folket og hans families grav blir besøkt av mange. Bahá'í-samfunnet der er ellers aktive med kjerneaktiviteter og konkrete tjenesteprosjekter for å svare på konkrete behov, som i forbindelse med meslingerutbruddet som nettopp var og nå korona. Dette har de fått anerkjennelse for fra myndighetene. Det er omtrent 200 000 innbyggere i Samoa, men omtrent like mange bahá'ier som i hele Norge, så vidt jeg fikk med meg.

Nina: – Samoa er et veldig kristent land og har ekstremt mange forskjellige menigheter og kirker. Derfor ser de aller fleste på bahá'í-samfunnet og tempelet som enda en kirke og som en del av den kristne troen. De som vet at bahá'í troen ikke er en del av kristendommen vet ikke nødvendigvis hva troen står for. Men selv om

de ikke kan så mye om troen har alle jeg møtte et positivt syn på troen og bahá'í-samfunnet.

Erik von Krogh, 20 år, har kommet hjem og begynt i militærtjeneste på Madla etter seks måneders tjeneste ved bahá'í-tempelet i Santiago, Chile.

Erik forteller: – En vanlig dag gikk ut på å stå opp 06:30, spise frokost, møte opp med inspirator for å planlegge dagen kl. 08:00 og jobbe frem til felles lunsj 12:30. Etter det var det mere jobbing frem til 16:00 så var dagen over for dem som jobbet i hagene. Jeg var gartner og jobben gikk ut for det meste på å kappe ugress og fikse hull i vanningsanlegg.

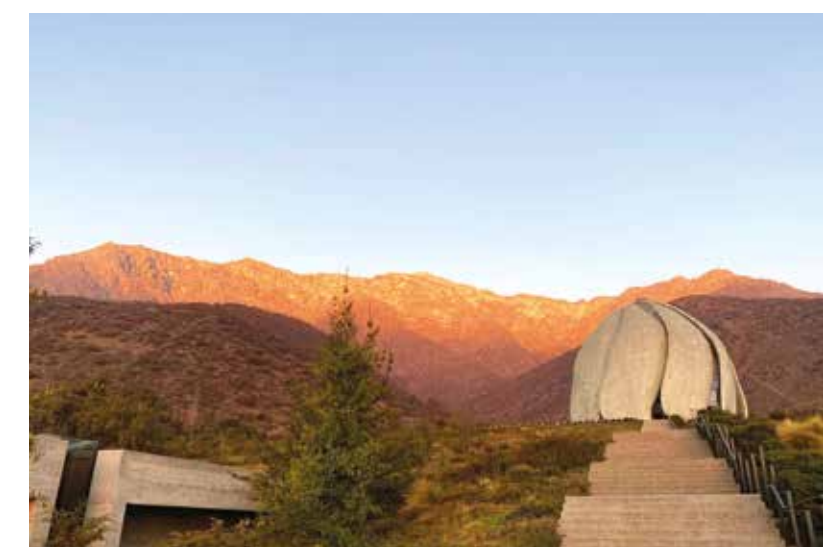
Vi var en gruppe på sånn ca. 30 stk. som jobbet ved tempelet.

Jeg syntes det var fantastisk. Det som ga meg mest utbytte er da vi dro på tur med alle i tempelet. Vi startet på bok 10 og 8, fikk gode refleksjoner og samtaler.

Det mest utfordrende var å jobbe i varmen.

Chilenerne har stor interesse for tempelet og kommer ofte i helgene fordi det er en så fin aura rundt og inni tempelet. ❖

▼ Erik von Krogh hadde en fantastisk opplevelse ved bahá'í-tempelet i Chile.

Bahá'í-troen 100 år i Norden

8. juli 1920 steg August Rudd i land fra Amerikabåten, inspirert av 'Abdu'l-Bahás guddommelige plan til vende hjem for å bosette seg i sin hjembygd i Värmland, Sverige. Det er nå opprettet en facebook-side med alt om jubileet: "100-års jubileet for Baha'i-Tron i Norden". Det blir også publisert en bok om de tre første svenske bahá'íene i løpet av året.

August Rudd ble født 7. august 1871 i Östervallskog i Värmland, 3 km fra grensen til Norge. Hans far Erik Olsson (1824–1908) var soldat og hans mor var Ingeborg Andersdotter (1825–1904). Han hadde åtte søsken. I 1889 begynte August som soldat "Fältjägare", men han ble fort lei av krigerlivet og flyttet i 1890 over "grensen" til sine søsken i Trøgstad. Brødrene arbeidet med avanserte oppfinnelser, blant annet en båtmotor og en skrivemaskin. August jobbet som smed. De bodde på gården Østre Rud i Trøgstad. Etternavnet Rudd kommer sannsynligvis av denne gården i Østfold.

I 1893 emigrerte han til USA, der hans brødre allerede hadde bosatt seg. De tok med seg sine oppfinnelser. De bosatte seg i Kenosha, Wisconsin og Chicago, der August hørte om

bahá'í-troen. 6. april 1896 gifter August seg med Carrie (Kari) Olsen fra Norge. I en dramatisk skilsmisse og rettsak skilles Carrie og August. Retten gir omsorgen til de fire yngste barna til Carrie og de fire eldste barna til August. I 1910 bor han i Kenosha sammen med barna og to hushjelpere fra Norge.

I Kenosha (12 mil nord for Chicago) oppsto det nest eldste bahá'í-samfunnet i USA i 1898. Kenosha hadde ukentlige besøk av bahá'íer fra Chicago. I 1899 var rundt 2% av befolkningen bahá'íer i Kenosha. I løpet av tre år ble det 200 bahá'íer i byen. I 1899 ble det startet en kampanje fra forskjellige kirkesamfunn for å motarbeide bahá'íene. I Kenosha var en stor del av bahá'íene fra arbeiderklassen, i motsetning til andre steder der bahá'íene var fra middelklassen.

I september 1912 var 'Abdu'l-Bahá på besøk i Kenosha, der en fullsatt kirke hørte hans foredrag.

August skriver til 'Abdu'l-Bahá

Brødrene steg i gradene der de jobbet. Otto ble vise-administrerende på en stor fabrikk, mens Edvin ble formann på en bilfabrikk.

I mars 1917 giftet August seg med enken Bertha, som hadde to døtre fra tidligere ekteskap. Men hun forlot ham, da August ikke kunne arbeide lenger på grunn av sykdommen "forstørret hjerte". Skilsmisse ble innvilget i desember 1920.

1916–1917 sendte 'Abdu'l-Bahá en rekke brev til det nord-amerikanske bahá'í-samfunnet (den guddommelige plan), der bahá'íer ble oppmuntret til å reise ut for å spre troen. Høsten 1919 skrev August til 'Abdu'l-Bahá at han ønsket å flytte tilbake til Sverige. I 1920 fikk han følgende svar fra 'Abdu'l-Bahá:

23. januar 1920

Chicago, Illinois

Hans høyverdighet, herr August Rudd, over ham være Herligheten fra Gud, Den mest herlige! Han er Gud!

O du Kongerikets sønn! Ditt brev er mottatt. Ditt ønske er å vende tilbake til Sverige, ditt hjem. I Sverige er Guds kallelse ennå ikke reist. Hvis Gud vil, så må du bli styrket til å reise den guddommelige kallelsen i dette land og bli årsak til veiledningen for et stort mangfold. La ikke denne oppgave føles fremmed, fordi bekreftelsene fra Abhá-riket er kraftfulle. De gjør de svake sterke og gir fjær og vinger til den fjærløse fugl. ...

Over deg være Bahá-El Abhá!

(Undertegnet) 'Abdu'l-Bahá Abbas

Til tross for fysisk svakhet gjennom sykdom forlot August New York 25. juni 1920 for å bosette seg i Sverige.

For å få hjelp med å oversette bahá'í-brosjyrer, men også for å forbedre sitt svenske språk kontakket han lærerinnen Anna Gustavsson i Bovikens skole. August sa: "Jeg kan så lite svensk, kan du gi meg leksjoner?". Etter tre uker ble hun en hengen bahá'í og 31. oktober 1922 giftet de seg.

"Der fant jeg en renhjetet sjel"

August skriver til sine venner i USA:

Venner av Abhá-riket!

Deres ydmyke medtjener i Guds store sak ankom Sverige 8. juli. Reiste til det mest avsidesliggende del av landet for å begynne å spre troen og der fant jeg en renhjetet sjel, som i løpet av tre uker aksepterte troen. Hun var godt utdannet i både svensk og engelsk og hun begynte å arbeide sammen med meg for Saken. Selvfølgelig er det en langsom utvikling, men med håpet fra Guds barmhjertighet og vår Mester, vil det snart vokse fortere ...

De ble kjent i bygden på grunn av at de kjøpte en motorbåt og en bil, de første i bygden. Disse brukte de i sine undervisningsreiser i Sverige og Norge. De hadde også god kontakt med aviser og mange artikler ble publisert om troen. Men på grunn av Augusts sykdom ville ikke legen med en gang bekrefte at han var frisk nok til å få førerkort. Den nylig hjemkomne Edvard Olsson i Bada i Värmland hadde ordnet med lokale og invitert August som taler om bahá'í i 1921 eller 1922, men August og Anna kunne ikke komme fordi August hadde ikke fått førerkort ennå. Senere pleide han ved dårlig vær å kjøre hjem skolebarn på de lange og dårlige veiene. Han ble også kjent som Svensk-Amerikaner og at han var gift med bygdens folkeskolelærerinne, da lærerne på den tiden var kjente for alle og hørte til datidens overklasse. ▶

▶ Bahá'í piknik i 1914 på Walter Bohannons bondegård, Wisconsin. August Rudd sitter foran med bilde av det største navn.

▲ Anna og August Rudd

▶ Lærerboligen i Boviken med Anna og August på benken foran

▷ August ble også kjent gjennom sine spesielle evner, selv om han ikke selv snakket om dem. Flere i bygden fortalte at han ved foreldrehjemmet, en dag sa at et uhell akkurat hadde skjedd med en slektning til en av de nærværende. Bekreftelse kom senere fra Koppom papirfabrikk, 4,5 mil derifra, at personen som ble omtalt akkurat hadde fått foten inn i en maskin. Han holdt også kontakt med likesinnede organisasjoner som teosofier, esperantister og Odd Fellow.

I 1923 fikk ekteparet Rudd besøk av Louise Erickson fra USA. Louise hadde med seg et eksemplar av "Bahá'u'lláh and the New Era". Når August fikk boken så utropte han: "Anna, den her boken skal vi oversette!". Slik ble det og i 1932 ble den svenske oversettelsen publisert.

13. februar 1926 døde August Rudd, mens Anna fortsatte et intensivt undervisnings- og oversettelsesarbeid. August ligger begravet på kirkegården i Östervallskog i Värmland.

På gravstenen på Östervallskog kirkegård står følgende tekst, satt opp av vennen Edvard Olsson i 1964:

Till minne av den förste Baha'i-pionjären i Sverige

August Rudd

Mitt krav på dig är stort, det kan ej förglömmas. Min nåd mot dig är riklig, den kan ej döljas. Min kärlek har skapat sitt hem i dig, den kan ej hemlighållas. Mitt ljus är uppenbart för dig, det kan ej skymmas. (Baha'u'llah 1817–1892) ❖

Tekst: Gunnar Jonsson

Marithas tjenere ved morens bortgang

Maritha Nielsen, Stavanger, forteller: – Nylig reiste min mor videre. Jeg gjennomførte selv en planlagt operasjon dagen etter (pga. en fortykning i tarmveggen), men var også syk i forkant. Natten før minnestunden var jeg så syk at jeg forsto at noe var alvorlig galt. Jeg ringte til sykehuset og de ba meg komme rett til avdelingen for innleggelse. Jeg skal bare begrave min mor først, svarte jeg.

Minnestunden ble planlagt sammen med mine brødre fra sykehuset. Jeg kom hjem nokså hjelpeløs, men fikk god hjelp av mine sønner. Så kom selve minnestunden. Vi ønsket å arrangere den på Bygdahuset og gjøre den åpen for alle som ville, i hennes ånd. Mor kjente så mange, smilte alltid, hadde alltid et åpent hus så mange var så glad i henne.

Slekt og venner stilte opp som kakebakere. Storebror fikset 200 rundstykker. Da vi kom til Bygdahuset dagen før for å pynte var bahá'ier og venner med for å hjelpe. Vi forvandlet rommet og bordene ble så fine. Selv satt jeg og klarte så vidt å sette snøkløkker i vaser.

Jeanette så hva vi manglet og hva som skulle til for å få alt til å fungere. Så hun la en plan og inviterte med hjelpere. Turid og Jeanette stilte kl. 10 på Bygdahuset og hjalp med å smøre rundstykker. De tok med alt som manglet av

▼Maritha med sin mor.

mugger og vaser, alt jeg ikke hadde oversikt og overskudd for å få med meg. En rekke bahá'ier stilte opp for å hjelpe. Det var ganske ubeskrivelig å se dem gjøre kjøkkentjeneste, en rekke ting. De gikk også rundt ved bordene, sjekket at alle hadde nok å drikke og sørget for at alle hadde det bra og fylte på fatene. Innimellom satt de og småpratet ved bordene. Mens de så at de andre spiste fra et aldeles stort utvalg av kaker. Vi vet hvor godt bahá'ier liker kaker, men det var under fasten, så bahá'iene spiste ikke. Tenk det i tillegg.

De var usynlige tjenere som tjente med en **enhet i handling** som jeg aldri har opplevd maken til. Jeg selv var nesten i svime, men jeg merket kraften i denne handlingen i enhet. Jeg så hvordan de fikk alt til å flyte så fint. Som om de bar meg og hele minnestunden.

Så kom oppvasken. Jeg gikk på kjøkkenet og der var bahá'iene i full sving. De smilte og strålte. Jeg gråt. Ikke fordi jeg var trist, men fordi jeg var så uendelig takknemlig og fordi jeg selv ikke klarte å gjøre noe. Så ble jeg kjørt til sykehuset og der fikk jeg god hjelp.

Vi var ca. 120 mennesker som minnet min mor. Som bahá'í som snart har 30 års jubileum, var dette noe av det sterkeste jeg har opplevd. Det ble så konkret, så merkbart. Og jeg ba ikke om hjelp. De tilbød seg å hjelpe.

Jeg hadde lyst til å skrive dette fordi mitt hjerte rant over av takknemlighet. Da naw-rúz-budskapet kom, ble jeg inspirert da jeg leste dette: "Det har sjelden vært klarere at samfunnets kollektive styrke er avhengig av den enhet det kan manifestere i handling, fra den internasjonale arena til grasrota, og vi vet at dere støtter de viktige bestrebelsene som i denne henseende gjøres for å beskytte alles helse og velferd." (Det Universelle Rettferdighetens Hus) ❖

▲"Vipps" så var det duket for en flott minnestund.

▼Gode hjelpere på kjøkkenet.

“Nyfødt” av isbading

“Livsmestring gjennom selvmestring”, er et motto for Mei Schulz, 45 år, Hurum, pedagog, kursleder i yoga, meditasjon og stressmestring.

Mei har vært isbader siden desember 2018, men det er spesielt i vinter hun er blitt ivrig. Hun pleier også å overnatte ute på kajakkturene sine til øyene i fjorden. Og i løpet av våren er det blitt tre hengekøye-netter på Mei.

isbading

Jeg har noen favorittsteder som jeg liker å veksle mellom. Jeg pleier å sette meg ned og nyte utsikten, roen, lydene av naturen, forteller Mei. – Dette fører naturlig til refleksjon, meditasjon og bønn. Det er så enkelt å føle seg som en del av en større helhet ute i naturen og kjenne tilknytningen til skaperverket og skaperen.

– Det kan hende jeg beveger meg i form av qi gong, dans eller yoga for å varme opp før jeg bader. Etter bading er det godt å bare sitte en stund og kjenne etter. Etterfølelsen svikter aldri! Man blir både så oppfrisket, “nyfødt” og utrolig glad, men også veldig avslappet.

Mei er tydeligvis ikke alene om denne opplevelsen. Det har de siste årene blitt stadig mer populært å bruke naturen mer aktivt, i det siste også styrket av koronakrise og reiserestriksjoner. Hengekøye er blitt en av de aller mest trendy salgsartiklene. Men Mei har det “i blodet”. Hun vokste opp i Finland.

– Det har nok alltid stått mitt hjerte nært. Spesielt gode minner har jeg fra farfars hytte i Finland (han var faktisk en isbader, har jeg hørt i ettertid). Jeg gjorde nok ikke isbading før jeg flyttet til Norge, men å oppleve store temperaturforskjeller mellom badstu 80–100 gradet og vinterkulde og kanskje rulle i snøen for å kjøle ned etter badstu, er vanlige minner fra Finland.

Isbadingen skjer mest i sjøen. – Det er gøy å eksperimentere i ulike værforhold og være litt spontan noen ganger. Jeg pleier å ha en liten sekk klar på bilturene. På vintertid er det fint å gjøre det tidligere på dagen mens det er lyst. Morgen/formiddagsbad er veldig oppfriskende og gir en god energiboost for resten av dagen!

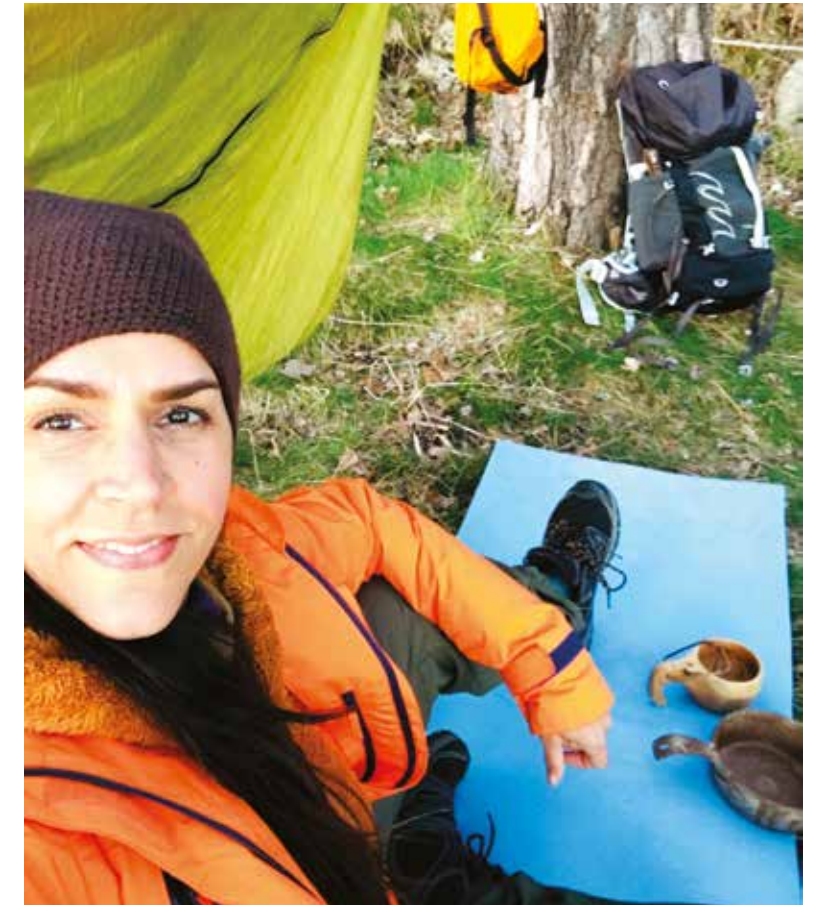
– Det er jo fascinerende å observere hver gang hvordan kroppen responderer. Det kan variere fra dag til dag. Så er det jo også avhengig av vanntemperaturen, men kroppen min er nå godt herdet for å tåle vanntemperaturer helt ned til 0,5 grader og jeg har klart å være i vannet i opptil 10 minutter. Jeg begynte med raske korte dypp, så begynte jeg å eksperimentere med å sitte stille lengre stunder i vannet og noen ganger inviterer bølgene til å ta en liten svømmerunde. – Jeg kjenner at jeg blir så takknemlig for både naturen som omringer meg og all den styrken og kraften som finnes i menneskekroppen som kan tåle så mye mer enn vi tror. Isbading har lært meg mye om viljekraft, tro på indre og ytre

► – Isbading har lært meg mye om viljekraft, tro på indre og ytre styrke og evnen til å utvide sin komfortsone, forteller Mei Schulz.

Foto: Mei Schulz

styrke og evnen til å utvide sin komfortsone. Det handler ikke om en asketisk øvelse for å pine kroppen, men å opprettholde evnen til å utvide sin komfortsone og å velge å tro på at litt ubehag kan være unngåelig, at lidelse kan være et valg. Det er den mentale og åndelige innstillingen som avgjør hvordan vi opplever ting.

– Nærkontakt med naturen handler mye om harmonisering av kropp, sinn og sjel for meg. Når man ser rundt seg ser man tegn på alle guddommelige egenskaper. Det er lettere å innta en undrende, kjærlig, ydmyk og takknemlig innstilling til livet. – Jeg anbefaler det absolutt til alle friske mennesker, men ikke for dem som har problemer med hjertet. Isbading styrker immunforsvaret og kan til og med lindre kroniske smerter og bedre søvnkvaliteten. Bedre stressmestring på sikt er også gode ringvirkninger. Et kaldt bad eller dusj per dag holder legen unna!❖

خلاصه ای از اخبار امری جامعه بهائی نروژ

(ترجمه و تلخیص، خانم مهسا قائمی محمودزاده)

انتخاب محفل روحانی ملی جدید، ۱۷۷ بدیع

تمامی اعضای محفل روحانی ملی که سال گذشته در این مهم خدمت مینمودند مجدداً برای سال جدید نیز انتخاب گردیدند. انتخابات امسال با ارسال آراء ۲۸ نماینده از کل کشور از طریق پست انجام گردید و اسامی منتخبین بدینقرار است:

خانمها: نازیلا دبستانی، لیلی مارتینه لرشتاد، کتلین کلایور آقایان: تور هنینگ لرشتاد، کیهان ایقانیان، ارسلان موقن، بهنام بهرامی، ساسان کمالی و زک لیوسی.

(عکس چاپ شده مربوط به ایام قبل از بحران ویروس کرونا میباشد)

محفل مقدس ملی جلسات اخیر خود را بصورت مجازی برگزار نموده اند که علی رغم ایجاد برخی محدودیت، در بعضی موارد کار را نیز آسانتر نموده منجمله تشکیل جلسات مشترک با حضور مشاور محترم قاره ای، اعضای هیئت معاونت و ...

در ماههای اخیر محفل ملی در ۲ نوبت همه اعضای جامعه را به شرکت در جلسه دعای نیم ساعته مجازی دعوت نموده اند که در نوبت اخیر ۶۰ نفر در این گردهمایی ملی حضور بهم رساندند.

جلسه بین المحافل با شرکت حدود ۱۱۰ نفر و جلسه نمایندگان ملی از جمله جلساتی بود که از طریق مجازی تشکیل گردیدند.

تشکیل دو کمونه بزرگ بعد از ادغام

بعد از تقسیمات جغرافیایی دولتی و ادغام کمونه های آسکر، هوروم و رویکن، این منطقه بزرگ به کمونه آسکر تغییر نام داده که باعث ادغام ۳ محفل روحانی قبلی گردیده است. بعلاوه، محفل روحانی جدید کمونه مُس، از ادغام ۲ کمونه مُس و ریگه تشکیل گردید.

فرایند رشد در غرب کشور

در انتهای سال ۱۷۶ بدیع، طی نامه محفل ملی، استان «وستلاند سُر» (هوردالاند سابق) در برهه عبور از مرحله دوم رشد و ورود بمرحله رشد فشرده قرار داشت. در نامه مورخ ۲۵ آپریل سال جاری، محفل روحانی ملی از علائم واضح رشد در کل جامعه اظهار خشنودی مینمایند و اضافه میکنند که این علائم شامل منطقه «وستلاند سُر» نیز میباشد. حدود ۲ سال پیش این منطقه ۲-۳ فعالیت هسته ای و یک گروه هسته ای همکار داشت. در طی سال گذشته و بر اثر جهد بلیغ عزیزان ساکن و مهاجرین داخلی کشور تعداد فعالیتها هسته ای به ۱۶ رسیده و ۱۸ نفر از عزیزان در برگذاری این فعالیتها، فعال و سهیم میباشند و حداقل ۴ هسته از دوستان

با مشاوره مستمر و منظم در برگذاری این جلسات تشریک مساعی مینمایند.

از نکات مهم بجهت پیشرفت این روند، شرکت همه جانبه جوانان منطقه و اعضای محفل روحانی محلی، بازدیدهای دوستان، معاونین محترم، مهاجرینی که به این منطقه نقل مکان نموده، پشتیبانی موسسات مختلفه بهایی، اعم از کمکهای اقتصادی و منابع مورد نیاز دیگر و کمپینهای تبلیغی را میتوان نام برد.

فعالیتهای هسته ای

تا پایان سال ۱۷۶ بدیع، جمعا ۱۹۵ فعالیت هسته ای با ۱۰۰۷ شرکت کننده که ۹۷ نفر ایشان از دوستان امر میباشند تشکیل شده است. این فعالیتها شامل ۲۰ کلاس درس اخلاق با شرکت ۱۲۶ طفل که ۹۶ نفر از خانوادگان دوستان امر هستند، ۱۲ کلاس نوجوانان با شرکت ۷۶ نفر که ۵۵ نفر آنان از دوستان امر هستند، ۵۲ کلاس روحی با شرکت ۲۱۱ نفر که ۷۱ نفر از دوستان امر هستند و ۱۱۱ جلسه دعا با شرکت ۵۹۴ نفر که ۲۷۵ نفر ایشان از دوستان امر هستند، باعث خوشحالی است که در حال حاضر تقریباً تمامی این فعالیتها، یا از نظر تعداد و یا از نظر تعداد شرکت کنندگان، افزایش یافته اند و این اولین بار است که تعداد شرکت کنندگان در این فعالیتها در نروژ بالغ بر ۱۰۰۰ نفر میباشد.

آمار، نوروز ۱۷۷ بدیع

در طی سال گذشته تعداد بهاییان نروژ اندکی سیر فزونی داشته است. ۱۹ نفر تسجیل شده اند که این عدد شامل جوانانی که ایمان خود را به امر مبارک اعلام نموده اند نیز میباشد و تعداد ۹ نفر اسم خود را از لیست جامعه حذف نموده اند. تا تاریخ ۲۰ مارچ ۲۰۲۰ تعداد بهائیان نروژ ۱۱۶۴ بوده است که شامل ۹۹۳ بزرگسال، ۶۲ جوان، ۲۶ نوجوان و ۸۶ طفل میباشد.

تعداد قابل ملاحظه ای از دوستان امر در جلسات و جشنها و فعالیتها هسته ای شرکت میکنند و این خود باعث افزایش احتمال ورود تعداد بیشتری از دوستان در تحت لوای امر مالک انام میباشد و این علی رغم آن است که هدف اصلی فعالیتها جامعه سازی افزایش تعداد بهائیان نمیباشد ولی اگر چنان نیز گردد، آن نتیجه باعث خشنودی همگان خواهد بود.

این در زمانی است که مشاهده میشود ما هنوز از دعوت مستقیم دوستان برای پیوستن به امر مبارک خودداری میکنیم. امیدواریم که این روند، البته با رعایت حکمت، تغییر پیدا کرده و تعداد مقبلین به امر مبارک متناسب با افزایش تعداد شرکت کنندگان دوستان امر در کلاسهای روحی ۱ باشد.

مشرق الاذکار جدید هندوستان

در منطقه «بهارشریف» که روند فعالیتها جامعه سازی رشد چشمگیری داشته است، مشرق الاذکار محلی بنا خواهد گردید. «سودیت جا سینها»، یکی از آرشیتکتها این بنا، مینویسد که این منطقه حاصلخیز که از تعداد بسیاری روستا تشکیل شده است، سَمبل و نمایانگر جامعه منحصربفرد روستایی هندوستان میباشد.

طرح ساختمان این بنا الهام گرفته از معماری سنتی محلی بوده و با استفاده از آجرهایی که از خاک همین محل تهیه شده است، بنا خواهد گردید.

اهمیت نشر نجات الله و تبلیغ امرالله

حضرت بهالله میفرمایند: « امروز تبلیغ امر الهی از اعظم اعمال بوده و هست.»

حضرت عبدالبهاء میفرمایند: « تکلیف هر نفسی از احبای الهی آنستکه شب و روز آرام نگیرد و نفسی بر نیارد جز ب فکر نشر نجات الله.»

و نیز میفرمایند: « امروز کوکب روزافروز، تبلیغ امرالله است، هر نفس موید، آن مقرب درگاه کبریا، لهذا نظر با استعداد و قابلیت خود منما، بلکه در وقت تبلیغ توجه بملکوت ابهی نما و تائیدات الهی طلب و بکمال اطمینان و قوت زبان بگشا و آنچه بر قلب القاء میشود بگو. از اعتراض و معانده اهل عناد ملول مشو، فتور میاور، هر چه آنان بیشتر اعتراض نمایند تو محکمر جواب بده.»

حضرت ولی امرالله میفرمایند: « اعظم و الزم از کل، امر مهم تبلیغ است، زنهار زنهار امر تبلیغ دقیقه ای معوق و معطل ماند زیرا امر تبلیغ مقصد اصلی اقدامات امریه یاران است و مایه سعادت ابدیه آنان.

(ماخذ نصوص مبارکه: گلزار تعالیم بهایی)

تقدیم تبرعات و اعانه خیریه

حضرت عبدالبهاء میفرمایند: « هر نفسی که معاونت بشرکت خیریه نماید در جمیع مراتب تائید و توفیق الهی شامل گردد و هر نواقص کامل شود. سبب عزت ابدیه آن نفوس گردد.»

حضرت ولی امرالله میفرمایند: «عموم احباً ولو درآمدشان ناچیز باشد باید در این امر شرکت جویند. تاثیر و نفوذ روحانی این موسسات اداری که بمشیت حضرت بهالله و بموجب نقشه ترسیمی مرکز عهد و میثاق بوجود آمده مستقیماً منوط بدرجه فداکاری احباست که بصورت تبرعات انفرادی مبذول میگردد.»

و نیز میفرمایند: «از قبل تاکید گشت که از برای پیشرفت امور روحانیه و فتوحات امریه اسباب مادیه و وسائل مالیه لازم. تا این اسباب میسر نگردد پیشرفت کلی ممتنع و محال.»

و نیز میفرمایند: «اعانه در این سبیل از احتیاجات ضروریه امرالله است و از امور لازمه اساسیه محسوب. بعد از ادای حقوق، فی الحقیقه اعظم وظیفه شخص بهائی است زیرا آنچه در این سبیل تقدیم گردد و صرف شود، راسا ترویج امر الهی است و تعزیز و تقویت آئین ربانی.»

حقوق الله:

حضرت بهالله میفرمایند: « یا قوم، اول امر عرفان حق جلجلاله و آخر آن استقامت و بعد تطهیر مال و عندالقوم بما امر به الله بوده لذا باید اول حقوق الهی اداء شود.»

و نیز میفرمایند: «از جمله حقوق الله نازل و اگر ناس به ادای آن موفق شوند البته حق جل و عز برکت عنایت فرماید و هم آن مال نصیب خود آن شخص و ذریه او شود چنانچه مشاهده مینمائی اکثری از اموال ناس نصیب ایشان نشده و نمیشود و اغیار را حق بر آن مسلط میفرماید و یا وراثتی را که اغیار برایشان ترجیح دارد، حکمت بالغه الهی فوق ذکر و بیان است.»

و نیز میفرمایند: « نفوسی که اطاعت این امر میرم نمودند ببرکت آسمانی موفق و در دو جهان روی روشن و مشام از نسیم عنایت معطر گردند. از جمله حکمتهای بالغه اینکه اعطای حقوق سبب ثبوت و رسوخ نفوس گردد و نتایج عظیمه به ارواح و قلوب بخشد و در موارد خیریه مصرف گردد.»

اطاعت از تشکیلات امریه:

حضرت عبدالبهاء میفرمایند: « آنچه را محفل روحانی مصلحت بدانند اگر به من تکلیف کنند من مجری میدارم ابداً توقف ننمایم.»

حضرت ولی امرالله میفرمایند: « باید افراد بهائیان در هر کشور و اقلیمی بتمام قوی و در کمال صمیمیت قیام بر نصرت نمایندگان محلی و مرکزی خویش نمایند و اطاعت و تمکین قرارهای صادره از آن مراجع عالیّه رسمیه بهائی نمایند و آراء و افکار و تمایلات شخصیّه خویش را در ظلّ اراده و تصمیمات هیئت مُمثلین خویش در آورند. بمساعدت و خدمت و معاضدت نمایندگان منتخبه خویش برخیزند و من دون تردید موید و نافذ و ناصر و ناشر تشریعات مُمثلین خود گردند و به هیئت امنای امر الهی رسمیت دهند و شخصیات را در جمیع موارد بلا استثنا تابع هیئت دانند.» (مُمثلین یعنی نمایندگان)

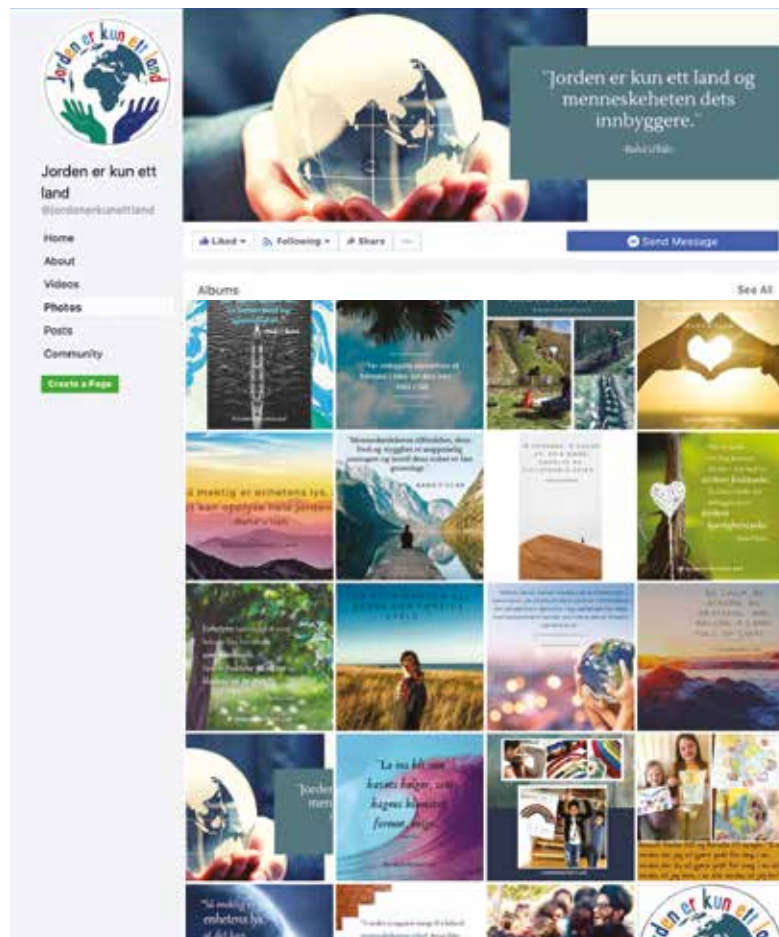
(ماخذ نصوص مبارکه: گلزار تعالیم بهایی)

#Jorden er kun ett land

Har du lagt merke til de lekke bildene med sitater og videoer under vignetten "Jorden er kun ett land"? Du har kanskje sett dem på Facebook eller Instagram? Det er resultat av et kreativt, ivrig engasjement på kryss av landegrensener.

De gjorde det i Romania og Italia for å knytte hjerter sammen i koronakrisen og gi en visjon om hvor vi er på vei. Og med rådgiver Sabas engasjement ble idéen også til en norsk side med elementer som er sett av tusener.

Håpet er at taglinen vil inspirere barn, ungdom, voksne og familier til å dele på egne kreative måter. Hvordan ser det ut hvis vi virkelig tenker at "Jorden er kun ett land"? Hva gjør det med oss? Hva løser det? Hvordan kan vi som individ og samfunn da være og utvikle oss? ❖

Nye bøker fra Bahá'í Forlag

- **William Sears: Solen Bryter Frem.**
Om Báb, forløperen til Bahá'í-troen og den usedvanlige tiden han levde i. Originaltittel: Release the Sun.
- **Bahá'u'lláh: Enhetens tabernakel**
Bahá'u'llás svar til Mánikchí Sáhíb og andre skrifter
- **Bábs skrifter**
Et utvalg av Bábs skrifter, sammenstilt av forskningsavdelingen ved Det Universelle Rettferdighets Hus

Flere nye Ruhi-bøker:

- RUHIBOK 11–1, Materielle Midler –
Å gi: Det åndelige grunnlaget for velstand
- RUHI JU10, Kilden til glede –
10. juniorungdomshefte

Kontaktinfo

Nasjonalt Åndelig Råd for Bahá'ier i Norge
Holmenkollveien 26 A, 0376 Oslo
Tlf: 22 55 95 85
E-post: nsanor@bahai.no
Sekretær: Sasan Kamali, tlf: 982 68 782

Åpningstider for det nasjonale bahá'í-sekretariatet:
Alle hverdager kl. 09.00–15.30
Stengt på bahá'í helligdager
Assisterende sekretær:
Turid Sjurseth
E-post: secretary-assistant@bahai.no

Nasjonal Kasserer

Behnam Bahrami
Waglegårdsveien 20, 4844 Arendal
Tlf: 37 02 71 36 / 901 87 377
E-post: behnamb@hammerplc.com
Nasjonalt fond Kontonr.: 7878 05 66697
Internasjonalt fond Kontonr.: 7220 30 45981

Intranett: www.bahai.no

Personlig pålogging

Tillitsmann for Huqúqu'lláh i Norge

Mehdi Navidi
Lysaker Brygge 30, 1366 Lysaker
Tlf: 905 66 884
E-post: mehnav19@gmail.com
Bankgiro: 5361 68 83557

Adresseforandring

Meldes både til Joan Peel Hansen på
E-post: statistics@bahai.no
og Nasjonalt Åndelig Råds sekretariat
nsanor@bahai.no

Bahá'í Forlag

Holmenkollveien 26 A, 0376 Oslo
Tlf: 907 69 662 (Turid Sjurseth)
E-post: forlag@bahai.no
Nettbutikk: bahaiforlag.no
Bankgiro: 1503 24 91720

Norsk Bahá'í Institutt:

Tanin Ashenaei, Ramtin Moshtagh og Kitt Sandvik
E-post: nbi@bahai.no

Regionalt Bahá'í-råd for Nordkalotten

Sekretær: Audun Hagan
E-post: ncalotte@bahai.fi

Bahá'í-samfunnets kontor for samfunnskontakt

Åshild Dybwad
Elnaz Zabihyan
E-post: external-affairs@bahai.no

Bahá'í Skoleutvalg

Bjørn hubendick, Houshyar Sabetrasekh og Nina Haugen
E-post: skoleutvalg@bahai.no

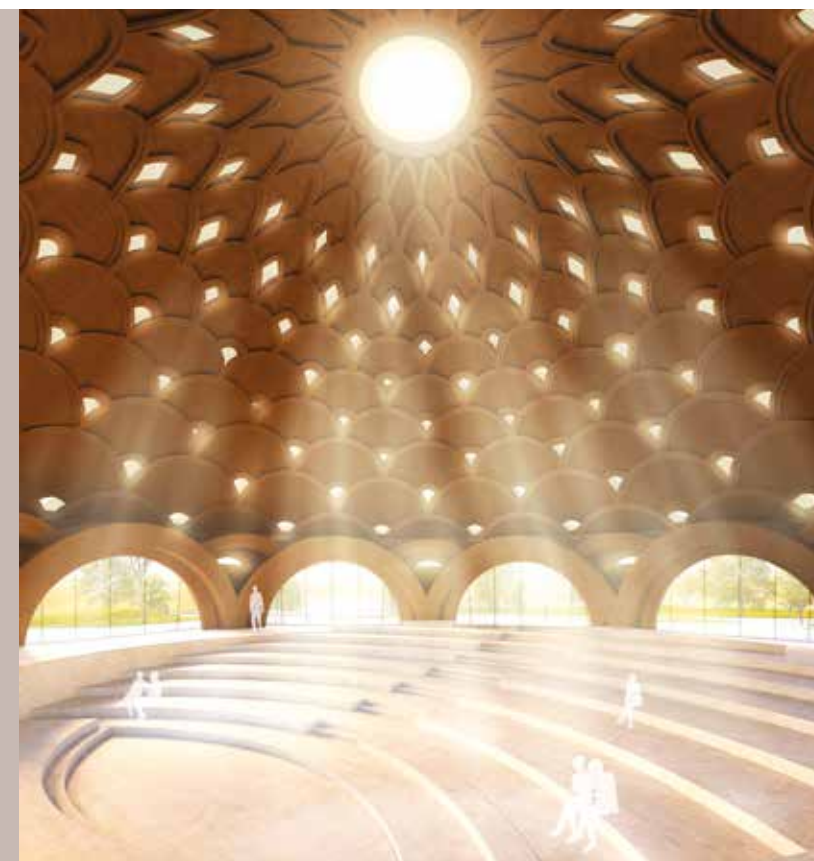
Sommerskolekomitéen

E-post: sommerskole@bahai.no

Indias nye bahá'í-tempel

Slik vil det se ut, det andre bahá'í-tempel i India. Det er et lokalt tempel som vil bygges i Bihar Sharif hvor samfunnsbyggingen er kommet langt. "Bihar er et fruktbart land, og dets mange landsbyer representerer en tidløs scene for det indiske landlige livet," sier Suditya Sinha, en av arkitektene i selskapet SpaceMatters som har tegnet tempelet. "Tilbedelsens hus stiger fram i frodige, landlige omgivelser. Inspirert av tradisjonell arkitektur og håndverk, valgte vi å bruke murstein laget av lokal jord. Omgivelsene er bokstavelig og metaforisk støpt til tempelets form." ❖

Kilde: <https://news.bahai.org/story/14221/>
Illustrasjoner: © Bahá'í World News Service

**“...et menneskes lykke og storhet,
rang og stade, velbehag og fred
har aldri bestått i vedkommendes
personlige rikdom, men heller i
hans utmerkede karakter,
hans høytstilende besluttsomhet,
bredden av hans lærdom
og evnen til å løse vanskelige
problemer.”**

**– ‘Abdu’l-Bahá, The Secret of Divine
Civilization 23–24, Ruhi-bok 7 del 3**

